

WIADOMOŚCI SIERAKOWICKIE

Nr 2
(362)

Rok XXXIII
luty
2021

Cena:
3,00 zł

ISSN
1232-0471

Marta Zaworska obchodziła setne urodziny!

→ str. 14

Samorząd nagrodił
sportowców

→ str. 2

Rewitalizacja linii kolejowej
Kartuzy-Sierakowice-Lębork
pod znakiem zapytania?

→ str. 5

Stare piece muszą zostać
zlikwidowane do września
2024 r.

→ str. 7-10

Z wizytą u 20-tysięcznej
mieszkanki gminy

→ str. 15

Samorząd nagrodził sportowców

9 lutego, podczas sesji Rady Gminy miała miejsce miła uroczystość. Samorząd postanowił uhonorować i nagrodzić młodych sportowców z naszej gminy. Nagrody i listy gratulacyjne wręczył wójt Tadeusz Kobiela.

Nagrody przyznane przez Gminę Sierakowice otrzymały koszykarki klubu BAT Sierakowice: Agata Gilmajster, Wanesa Furman, Agata Makurat i Marta Rompska oraz lekkoatleta Krzysztof Różnicki z klubu Cartusia Kartuzy (Krzysztof nie mógł odebrać nagrody osobiście; w jego imieniu uczyniła to mama).

Sukcesy młodych zawodników przybliżył przewodniczący Rady Mirosław Kuczkowski. Dziewczęta są mistrzyniami Polski w 2020 r. w koszykówce kobiet do lat 16. Skupiają się w klubie sportowym BAT Sierakowice. Agata Gilmajster jest też wicemistrzynią świata FIBA Women's Skills Challenges World Cup 2020. Agata Makurat zadebiutowała w ekstraklasie kobiet w klubie GTK Gdynia. Obie są w kadrze Polski.

Krzysztof Różnicki jest lekkoatletą, od dwóch lat jest zawodnikiem kadry narodowej. Trenuje w klubie Cartusia Kartuzy. Jest rekordzistą Polski juniorów młodszych na 600, 800 i 1000 metrów. W 2019 roku zdobył złoto w kategorii U-18 oraz srebrny medal na Europejskich Igrzyskach Młodzieży w Baku. W 2020 roku wywalczył mistrzostwo Polski w przełajach na 3000 m w kategorii U-18.

– Gratuluję wysokich osiągnięć sportowych. Dziękuję za godne reprezentowanie Gminy Sierako-

wice. Życzę kolejnych wysokich lokat zdobywanych dzięki determinacji i pasji, spełnienia marzeń, zdrowia i wytrwałości w dalszych zmaganiach. Niech dotychczasowe sukcesy mobilizują do podnoszenia poprzeczki i zdobywania najwyższych laurów – napisał w liście gratulacyjnym wójt Tadeusz Kobiela, a zwracając się już bezpośrednio do sportowców dodał: – Jesteśmy z Was dumni i cieszymy się z Waszych sukcesów. Wierzę, że jeszcze niejednokrotnie o Was usłyszymy. Dziękuję i życzę wielu sukcesów. Tak trzymać!

Jak zapowiedział Mirosław Kuczkowski, już wkrótce kolejni sportowcy zostaną nagrodzeni przez sierakowicki samorząd.

Tekst i foto: AK

Panu
Mirosławowi Kuczkowskiemu
Przewodniczącemu Rady Gminy Sierakowice
wyrazy głębokiego współczucia w związku ze śmiercią
Teściowej

składają:

Radni
Rady Gminy Sierakowice

Wójt Gminy Sierakowice
Tadeusz Kobiela
wraz z administracją

„Wiadomości Sierakowickie” 83-340 Sierakowice, ul. ks. B. Łosińskiego 1,
tel. 609 180 285, e-mail: wiadomosci@sierakowice.pl

Redakcja czynna od poniedziałku do piątku w godzinach: 7.30-13.30

Redaguje zespół: Danuta Pioch, Agnieszka Rybakowska-Król, Mirosław Kuczkowski

Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Reklama4YOU, Stara Maszyna 160 F,
83-340 Sierakowice, tel. 665 398 133.

Druk: KrisPaul, Gdańsk, ul. Budowlanych 15C

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów w materiałach niezamówionych oraz w publikowanych listach.
Nie bierzemy odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam.

Wójt Gminy podpisał umowę na budowę sali gimnastycznej w Załakowie

18 stycznia wójt Tadeusz Kobiela podpisał umowę na roboty budowlane związane z wykonaniem sali gimnastycznej wraz z zapleczem socjalno-dydaktycznym przy Szkole Podstawowej w Załakowie.

Na początku grudnia 2020 r. Gmina Sierakowice wszczęła postępowanie o udzielenie zamówienia, zgodnie z ustawą Prawo Zamówień Publicznych, w trybie przetargu nieograniczonego, na wykonanie wyżej wspomnianego zadania inwestycyjnego. W terminie składania ofert wpłynęły 4 oferty. Najkorzystniejszą ofertę przedłożyła firma Przedsiębiorstwo Budowlane WALASZKOWSKI Sp. z o.o. z Leszna, która zaoferowała wykonanie działania za kwotę 3 548 844,77 zł, w terminie do 27.08.2021 r. Firma PB Walaszkowski Sp. z o.o. zaoferowała również 60-miesięczną gwarancję na wykonane roboty i zamontowane urządzenia.

Zakres inwestycji obejmuje rozbudowę Szkoły Podstawowej w miejscowości Załakowo o pełnowymiarową wielofunkcyjną salę gimnastyczną o wymiarach 24x20 m wraz z trybunami na 100 osób oraz zaplecze socjalno-dydaktyczne. Planowany obiekt będzie przede wszystkim wielofunkcyjną salą gimnastyczną, gdzie prowadzone będą zajęcia wychowania fizycznego. Ponadto, obiekt będzie udostępniany klubom sportowym i innym zorganizowanym grupom po godzinach lekcyjnych celem rekreacyjnego uprawiania różnych dyscyplin sportu. Przy sali, na poziomie I kondygnacji, znajdować się będą pomieszczenia szatniowo-sanitarne. Na poziomie antresoli (widowni) znajdować się będą: trybuny oraz pokój trenerów. Natomiast w zapleczu socjalno-dydaktycznym znaj-

Wizualizacja budynku sali gimnastycznej przy Szkole Podstawowej w Załakowie

dziemy m.in. magazyn sprzętu oraz pomieszczenia dydaktyczne.

Przedmiotowe zadanie jest bardzo oczekiwanym przez lokalną społeczność przedsięwzięciem inwestycyjnym, które znacząco wpłynie na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich. Mamy nadzieję, że realizacja inwestycji wpłynie na zwiększenie zainteresowania uprawianiem sportu i spopularyzuje aktywny tryb życia, nie tylko wśród najmłodszych, mieszkańców Gminy.

Przedmiotowa inwestycja objęta jest wsparciem ze środków Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych (1 300 000,00 zł) oraz Funduszu Inwestycji Samorządowych (500 000,00 zł).

*Błażej Reclaw
(Oprac. AK)*

Mirosławowi Kuczkowskiemu Zastępcy Prezesa Gminnej Spółdzielni
„Samopomoc Chłopska” w Sierakowicach
oraz Dariuszowi Drężek Kierownikowi Punktów Obrotu Rolnego i ich Bliskim
płynące z głębi serca wyrazy współczucia z powodu śmierci Teściowej i Matki

ś.p. Józefy Drężek

składają Rada Nadzorcza, Zarząd i Pracownicy
Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Sierakowicach

Rozstrzygnięto drugi konkurs ofert na realizację zadań publicznych Gminy

W poprzednim numerze „Wiadomości Sierakowickich” informowaliśmy o wynikach konkursu ofert na wsparcie realizacji zadań publicznych Gminy Sierakowice w obszarach „Nauka, edukacja, oświata i wychowanie” oraz „Wspieranie i upowszechnianie kultury fizycznej”. Na początku lutego komisja opiniowała wnioski złożone przez organizacje pozarządowe na dofinansowanie działań w kolejnych obszarach: „Przeciwdziałanie uzależnieniom i patologiom społecznym”, „Kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego”, „Działalność na rzecz osób niepełnosprawnych” oraz „Działalność wspomagająca rozwój wspólnot i społeczności lokalnych”.

Na działania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom i patologiom społecznym sierakowicki samorząd przeznaczył w bieżącym roku 40 000 zł. Dofinansowanie otrzymały następujące stowarzyszenia, kluby i Koła Gospodyń Wiejskich:

- Gminny Klub Sportowy „Sierakowice” – XX Biegi wokół Ołtarza Papieskiego, Sierakowice 2021 – „Jan Paweł II orędownikiem życia rodziny w trzeźwości” – 7200 zł
- Uczniowski Klub Sportowy LIS Sierakowice – IV Kaszubski Turniej Tenisa Stołowego im. Bronisława Lisa – 2800 zł
- Kółko Rolnicze Koło Gospodyń Wiejskich „Jezioranki” w Gowidlinie – Rodzinny piknik rowerowy nad jeziorem w Gowidlinie – 3800 zł
- Gminny Klub Sportów Wodnych „Kilwater” w Gowidlinie – projekt „Wolni od uzależnień” – 3500 zł
- Uczniowski Klub Sportowy „Florek” – projekt „Zachowaj trzeźwy umysł” – 3200 zł
- Koło Gospodyń Wiejskich w Szopie – projekt „Rok obrzędowy” – 2500 zł
- Koło Gospodyń Wiejskich w Szopie – projekt „Szopa na kijkach” – 2000 zł
- Stowarzyszenie „Discantus” – „Chór – mu-

zyczna aktywizacja drogą zapobiegania uzależnień” – 6500 zł

- Podaruj siebie innym – 2000 zł
- Fundacja Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym „Uśmiech Dziecka” – projekt „Zdrowo jemy – piękniejemy! Organizacja zajęć rozwijających zainteresowania dla dzieci i młodzieży z terenu gminy Sierakowice” – 5500 zł
- Kółko Rolnicze Koło Gospodyń Wiejskich „Marzębionczy” w Długim Krzu – Warsztaty pisania ikon – 1000 zł

Nie przyznano dofinansowania Stowarzyszeniu Kamienicki Młyn na trzecią edycję Rodzinnego marszu nordic walking oraz Wiejskiemu Klubowi Sportowemu FC Gowidlino na wakacyjne turnieje otwarte dla mieszkańców gminy Sierakowice oraz półkolonie „Z rodziną na sportowo” połączone z „Wędrówkami dookoła Jeziora Gowidlińskiego”.

W obszarze „Kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego” dofinansowanie otrzymało 8 projektów. W tym roku gmina przeznaczyła na wsparcie działań z tego zakresu 34 300 zł. Oto projekty, które otrzymały dofinansowanie:

- Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Sołectwa Bącka Huta – XII Wojewódzki Konkurs Recytatorski Wierszy i Fraszek Ewy Warmowskiej 2021 – 4300 zł
- Kółko Rolnicze Koło Gospodyń Wiejskich w Kamienicy Królewskiej – projekt „Kaszubski garnuszek” – 2000 zł
- Koło Gospodyń Wiejskich w Szopie – „Kaszu- bi, Kociwiacy – różni i tacy sami” – 2000 zł
- Stowarzyszenie „Discantus” – „5. Passio – festiwal muzyki pasyjnej” – 5000 zł
- Stowarzyszenie „Discantus” – „11. Letni Festiwal Muzyki Kameralnej – Sierakowice 2021” – 10 000 zł
- Towarzystwo Przyjaciół Ucznia „Horyzont” przy Szkole Podstawowej nr 2 w Sierakowicach – projekt „Jak podróżować, to tylko po Kaszubach!” – 4000 zł

MECHANIKA PRECYZYJNA

- *dorabianie kluczy*
- *kodowanie immobilizerów*
- *naprawa zamków i stacyjek*
- *naprawa kluczy (pilotów)*
- *awaryjne otwieranie samochodów*
- *serwis elektronarzędzi*

KLUCZE ZAMKI STACYJKI

Sierakowice, ul. Lęborska 2, tel. 606 575 902

www.klucze-cymerman.pl

- Fundacja Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym „Uśmiech Dziecka” – „Kaszuby na wesoło” – wzmocnienie tożsamości regionalnej wychowanków Ośrodka Rewalidacyjno-Wychowawczego w Szklanej oraz ich rówieśników z terenu gminy Sierakowice – 4000 zł

- Kółko Rolnicze Koło Gospodyń Wiejskich „Marzębiónczi” w Długim Krzu – projekt „Strój regionalny wizytówką KGW” – 3000 zł

Nie przyznano dofinansowania na trzecią edycję „Święta flagi kaszubskiej” organizowanego przez Stowarzyszenie Kamienicki Młyn oraz na trzy projekty Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego oddział Sierakowice: „Z rodziną po kaszubsku”, „Twórczość literacka w języku kaszubskim” oraz „Konkurs wiedzy o regionie”.

Na projekty w obszarze „Działalność wspomagająca rozwój wspólnot i społeczności lokalnych” gmina Sierakowice przeznaczyła 15 000 zł. Dofinansowanie otrzymały dwa zadania:

- Kółko Rolnicze Koło Gospodyń Wiejskich „Jezioranki” w Gowidlinie – projekt „NESTOR – aktywizacja przez śpiew” – 5000 zł

- Kółko Rolnicze Koło Gospodyń Wiejskich w Paczewie – projekt „Aktywny senior” – 10 000 zł

W obszarze „Działalność na rzecz osób niepełnosprawnych” nie złożono ofert.

Zgłoszone do konkursu projekty opiniowała komisja w składzie: Tomasz Maszke (przewodniczący komisji), Zbigniew Fularczyk (zastępca przewodniczącego), Mariola Klinkosz, Ewelina Lila i Wioletta Bładowska.

AK

Jest szansa na przebudowę wiaduktu kolejowego w Sierakowicach

Trwają rozmowy władz Gminy Sierakowice z przedstawicielami kolei i Urzędu Marszałkowskiego w sprawie rozbudowy wiaduktu kolejowego przy wjeździe do Sierakowic z kierunku Kartuz.

Most na drodze wojewódzkiej 211 w Sierakowicach od lat przysparza problemów kierowcom samochodów ciężarowych: nieodpowiednio oznakowany, wąski, o łukowym sklepieniu stanowi nie lada wyzwanie, zwłaszcza dla tych kierowców, którzy po raz pierwszy jadą tą trasą. Swoją funkcję doskonale spełniał, kiedy drogami poruszały się wozy konne lub sporadycznie samochody osobowe.

Jak poinformował wójt Tadeusz Kobiela, na ukończeniu są prace projektowe rewitalizacji linii

kolejowej, ale jak się okazuje, kolejarze nie chcą zająć się przystosowaniem wiaduktu do bieżących potrzeb uczestników ruchu.

– Pojawił się problem, bo nie wiadomo czy przebudowa mostu miałaby należeć do kolejarzy, czy do drogowców – powiedział szef sierakowickiego samorządu. – Okazuje się jednak, że pomimo, iż biegną po nim tory, przynależą on do infrastruktury drogowej. Spotkaliśmy się ze zrozumieniem i ze strony kolei, i ze strony Urzędu Marszałkowskiego. Sprawa jest w tej chwili analizowana przez Urząd Marszałkowski. O szczegółach będę informował w późniejszym terminie.

AK

Rewitalizacja linii kolejowej Kartuzy – Sierakowice – Lębork pod znakiem zapytania?

29 stycznia miała miejsce telekonferencja samorządowców województwa pomorskiego z Urzędem Marszałkowskim. Tematem rozmów był projekt Umowy Partnerstwa Polski z Unią Europejską decydujący m.in. o podziale środków unijnych pomiędzy regionami.

Marszałek Mieczysław Struk podzielił się niepokojącymi wiadomościami dotyczącymi podziału środków z Unii Europejskiej. Wedle rządowej koncepcji województwo pomorskie w latach 2021-2027 ma otrzymać 736 mln euro mniej (ok. 40 procent) niż w rozdaniu poprzednim.

– Jeśli ten scenariusz się sprawdzi, to możemy zapomnieć o rewitalizacji linii kolejowej, bo z tych środków miała być ta inwestycja realizowana. Sprawa więc dotyczy bezpośrednio nas – poinformował wójt Tadeusz Kobiela.

Pomorscy samorządowcy wyrazili potrzebę stworzenia wspólnego stanowiska, które zostałoby przekazane ministerstwu odpowiedzialnemu za fundusze.

– Samorządowcy chcą zainicjować akcję ponad podziałami wśród parlamentarzystów różnych opcji politycznych, aby naciskać stronę rządową. Do tej pory środki były przyznawane w oparciu o algorytmy, obecnie kryteria podziału środków są niejasne. Obowiązuje pewna „uznaniówka” i województwo pomorskie jest jednym z najbardziej poszkodowanych regionów, stąd taka determinacja, by jednak naszego województwa nie odstawiono na boczny tor – dodał wójt Gminy Sierakowice.

AK

Brak jasnych zasad podziału unijnych środków?

Spotkanie konsultacyjne w sprawie umowy partnerstwa

Konsultacje z przedstawicielami Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej dotyczyły nowej perspektywy unijnej i podziału funduszy w ramach umowy partnerstwa. Do dyskusji on-line zaproszony został również Samorząd Województwa Pomorskiego. Samorządowcy pytali głównie o brak jasnych zasad podziału środków z UE. Według rządowego dokumentu nasz region byłby najbardziej poszkodowany – ma dostać o 40 proc. mniej funduszy niż w poprzednich latach.

Spotkanie odbyło się w poniedziałek, 15 lutego 2021 r. Udział w nim – na zaproszenie marszałka województwa – wzięli również pomorscy samorządowcy: prezydenci, burmistrzowie i wójtowie z całego regionu. Wiceminister Małgorzata Jarosińska-Jedynak określiła to jako „złamanie konwencji i niesubordynację”.

Niejasny podział funduszy

Udział w dyskusji wzięli m.in. wicemarszałek Wiesław Byczkowski, prezydent Gdańska Aleksandra Dulciewicz, wiceprezydent Sopotu Marcin Skwierawski, wójt Trąbek Wielkich Błażej Konkół. W nowej perspektywie na lata 2021-2027 na realizację programów w ramach umowy partnerstwa przeznaczonych zostanie 76 mld euro, czyli ponad 350 mld zł. Około 40 proc. tych funduszy otrzymają programy regionalne zarządzane przez urzędy marszałkowskie poszczególnych województw. Reszta przeznaczona zostanie na programy realizowane na poziomie krajowym.

Planowana umowa partnerstwa zakłada, że do regionu pomorskiego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego trafi o 736 mln euro, czyli o prawie 40 proc. mniej niż w poprzedniej perspektywie. Przeliczając na mieszkańca jest to spadek z poziomu 810 do zaledwie 482 euro. Próżno też szukać informacji o zastosowanym algorytmie w projekcie, na co już wcześniej wskazywali władarze z Pomorza. Spotkanie rozpoczęło się od wystąpienia Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej. Dlaczego obcięto środki dla regionów?

– Trzeba pamiętać, czemu służy polityka spójności. To wyrównywanie różnic rozwojowych. Środki trafiają tam, gdzie rozwój jest najslabszy. Tam, gdzie jest lepszy rozwój, trzeba mniej środków. Te regiony, gdzie PKB wzrosło, będą dostawać mniej w porównaniu z regionami, które radzą sobie gorzej – tłumaczyła Małgorzata Jarosińska-Jedynak z Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej.

Mniej od Pomorza per capita otrzymają tylko województwa mazowieckie i dolnośląskie. Znacznie większe fundusze zostaną przekierowane do województw: lubelskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego oraz podkarpackiego. Największą ogólną kwotę otrzyma Śląsk.

Krytycznie o umowie

Samorząd Województwa Pomorskiego krytycznie odniósł się do proponowanej przez rząd umowy partnerstwa. Wicemarszałek Wiesław Byczkowski wypunktował to, co w proponowanej przez rząd umowie budzi zaniepokojenie samorządowców:

a) nie zdecydowano się na kontynuowanie zasady partnerstwa i subsydiowania środków; 60 procent środków unijnych będzie dysponowane centralnie, czyli przez rząd; a to jest tym bardziej niepokojące, że nawet w przypadku podziału pozostałych 40 procent brakuje jakiegokolwiek transparentności;

b) niepokojące, zdaniem wicemarszałka Byczkowskiego jest również to, że aż 25 proc. środków trafiło do rezerwy, a sposób ich przyszłego rozdysponowania również jest nieznany.

– Potrzebujemy co najmniej 700 mln zł więcej na realizację naszych zamierzeń. A Pomorskie, w odróżnieniu od większości województw, nie ma dostępu do innych programów i mechanizmów finansowych, które wspierałyby dodatkowo region – mówił marszałek Byczkowski.

Głosy z Pomorza

Opinie o umowie przedstawili także przybyli na konsultacje pomorscy samorządowcy.

– Niepokoi nas cały proces konsultacyjny, ograniczanie roli strony społecznej. Mam także nadzieję, że uda się przekonać rząd, aby więcej środków przekazać do regionalnych programów operacyjnych – mówiła Aleksandra Dulciewicz, prezydent Gdańska. – To, co nas szczególnie martwi, to spadek środków w Europejskim Funduszu Społecznym, gdzie coraz więcej funduszy ma być zarządzanych centralnie. A przecież im bliżej mieszkańca, tym lepiej widać, na co przeznaczyć wsparcie – dodała.

Niepokój budzi także wyjęcie z puli programów regionalnych 25 proc. środków, tj. kwoty w wysokości ponad 7 mld euro, która ma zostać rozdysponowana w ramach negocjacji kontraktów

programowych, których założenia nie są znane. Dodatkowo w projekcie umowy brakuje precyzyjnych zapisów o charakterze koordynacyjnym, które wzmacniałyby efektywność interwencji podejmowanej w ramach programów realizowanych na poziomie krajowym i regionalnym.

– Chcielibyśmy znać też algorytm podziału środków. Pani minister podała kryteria, ale nie wiemy, w jakich proporcjach i na jakich zasadach ma się ten podział odbywać. Dlaczego zdecydowana większość środków trafiła do województw, gdzie rządzi Prawo i Sprawiedliwość? Ważna jest transparentność – podkreślał Marcin Skwierawski, wiceprezydent Sopotu.

Opinię o umowie przedstawił również Błażej Konkol, wójt gminy Trąbki Wielkie.

– Dla nas nowa perspektywa unijna jest niezmiernie ważna. Trwają liczne inwestycje i zmniejszenie środków może spowodować ich ograniczenie. Pomniejszenie o 40 proc. środków dla Pomorza dotknie wszystkich, zwłaszcza najuboższych mieszkańców w małych wiejskich gminach. Dlatego prosimy – nie zmniejszajcie dofinansowania, zostawcie je na obecnym poziomie – apelował wójt.

Niepokorne Pomorze?

Odpowiadając na głosy samorządowców wiceminister Jarosińska-Jedynak stwierdziła, że utrzymanie poziomu dofinansowania z poprzedniej perspektywy jest nierealne. Argumentowała też, że województwo pomorskie nie jest najbardziej poszkodowane, bo... Małopolska straciła jeszcze więcej. Uznała również, że zapraszając na spotkanie samorządowców z regionu władze województwa złamały konwencję konsultacji i wykazały się niesubordynacją.

Konsultacje społeczne umowy partnerstwa mają trwać do 22 lutego 2021 roku. Po tym terminie ministerstwo przedstawi nową wersję umowy z ewentualnym uwzględnieniem uwag zgłoszonych przez samorządy.

Aleksander Olszak/www.pomorskie.eu

Stare piece muszą zostać zlikwidowane do września 2024 r.

Radni Sejmiku Województwa Pomorskiego przyjęli uchwałę dotyczącą zmiany ogrzewania domów (tzw. uchwałę antysmogową), której konsekwencją ma być redukcja zanieczyszczenia powietrza. Uchwała przewiduje obowiązek wymiany pieców i kotłów na nowoczesne. Województwo pomorskie jest trzynastym województwem, które przyjęło uchwałę antysmogową.

Do kiedy wymienić piec i co z kominkami?

Z kotłów CO oraz pieców na paliwa stałe można korzystać najpóźniej do lipca 2035 roku (klasa 5 – najwyższa). Piece i kotły o niższej klasie (3 i 4)

należy wymienić do września 2026 roku. Te, które nie mają określonej klasy albo są 1 lub 2 kategorii, należy wymienić już do września 2024 r. **Do 1 września 2024 r. wszystkie pozaklasowe kotłownie oraz kotły klasy niższej niż trzecia muszą zostać zlikwidowane!**

Jeżeli w domu mamy kominek, który nie jest głównym źródłem ogrzewania, nie trzeba z niego rezygnować. Przystarzałe wkłady warto jednak wymienić na nowoczesne, ekologiczne. Dym z kominka nie może być uciążliwy dla sąsiedztwa. Do spalania w kominku należy używać specjalnego drewna lub olejów (w przypadku biokominków). Trzeba też pamiętać, by rozpalanie w kominku było okazjonalne.

Zgodnie zapisami uchwały antysmogowej nie ma obowiązku korzystania z sieci gazowej, ale obowiązuje wymiana źródeł ciepła na nowoczesne.

Jak sprawdzić klasę kotła?

Klasa kotła winna być określona:

- na tabliczce znamionowej umieszczonej na kotle,
- w instrukcji obsługi kotła.

Brak informacji oraz brak tabliczki znamionowej oznacza, że kocioł nie spełnia kryteriów żadnej z klas (jest to tzw. kopciuch – kocioł pozaklasowy) i należy go wymienić w terminie do 1 września 2024 r.

Od 1 stycznia 2021 zabrania się spalania:

- węgla brunatnego,
- węgla kamiennego o uziarnieniu mniejszym niż 3 mm,
- mułów i flotokonzentratów,
- biomasy o wilgotności powyżej 20 proc.

Już czas wymienić piec – skorzystać z dofinansowania!

Podstawowym źródłem finansowania wymiany źródeł ciepła jest program priorytetowy Czyste Powietrze. Szczegóły na stronie internetowej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej: https://wfos.gdansk.pl/czyste_powietrze_icon.

MOŻESZ ODETCHNĄĆ!

POMORZE
WALCZY ZE **SMOGIEM!**

UCHWAŁA ANTYSMOGOWA DLA POMORZA

Weź
dofinansowanie

Zyskaj
czas i pieniądze

Zapobiegaj chorobom
powodowanym przez smog

Wymień ogrzewanie na **niskoemisyjne**

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

więcej na:

www.pomorskie.eu/polityka-antysmogowa

CZYM **NIE** MOŻNA PALIĆ?

Od 1 stycznia 2021

- muł węglowy
- flotokonzentraty
- węgiel brunatny
- paliwa zawierające biomasę o wilgotności powyżej 20%.

CZYM OGRZEWAC DOM?

- paliwo gazowe
- gaz płynny LPG
- lekki olej opałowy
- biomasa stała o wilgotności poniżej 20%
- ogrzewanie elektryczne i OZE
- węgiel dobrej jakości*

* wymagana kopca i wadecowa jakość

NAJCZĘŚCIEJ ZADAWANE PYTANIA UCHWAŁY ANTYSMOGOWE DLA MIAST I POZA MIASTAMI

1. Czy mogę palić węglem w sezonie grzewczym 2020/2021?

TAK – pod warunkiem, że będzie to węgiel dobrej jakości. Zakazy dotyczące spalania paliw stałych będą wchodziły w życie stopniowo, zgodnie z terminami określonymi w uchwale na wymianę urządzeń grzewczych i tylko tam, gdzie istnieje możliwość podłączenia się do sieci ciepłowniczej lub gazowej.

2. Czym nie można palić w piecach?

Od 1 stycznia 2021 r. nie można stosować paliw najgorszej jakości, wycofanych z obrotu na podstawie ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, t.j. mułów węglowych, flotokoncentratów, węgla brunatnego, mieszanin paliw z dodatkiem lub bez dodatku innych substancji, zawierających mniej niż 85% węgla kamiennego, paliw zawierających biomasę o wilgotności powyżej 20%. Oczywiście zakazane jest również (odrębnymi przepisami) spalanie odpadów.

3. W jakim przypadku muszę wymienić swoją instalację, w której następuje spalanie paliw?

Instalacje, w której następuje spalanie paliw, należy wymienić jeżeli nie spełniają wymagań ekoprojektu (ekodesign). Informacje dotyczące klasy urządzenia znajdują na tabliczce znamionowej.

4. Kto jest odpowiedzialny za wymianę kotła niespełniającego wymagań ekoprojektu?

Za wymianę kotła niespełniającego wymagań ekoprojektu odpowiedzialny jest właściciel instalacji, w których następuje spalanie paliw.

5. Jakich instalacji, w których następuje spalanie paliw, dotyczą uchwały antysmogowe?

Uchwały antysmogowe dotyczą instalacji, których użytkowanie służy do:

- zapewnienia właściwej temperatury w obiekcie budowlanym lub jego części lub,
- podgrzania wody użytkowej lub,
- produkcji pary technologicznej.

W związku z powyższym zapisy te nie dotyczą warsztatów kowalskich (kuźni) używających tradycyjnych technik kucia, pizzerii, wędzarni i innych tego typu działalności.

Niemniej jednak należy pamiętać, że po wejściu w życie uchwały, od 01 stycznia 2021 r. będzie obowiązywał zakaz stosowania/spalania paliw najgorszej jakości, m.in.: mułów węglowych, flotokoncentratów, węgla brunatnego czy paliw zawierających biomasę o wilgotności powyżej 20%.

6. Do kiedy muszę wymienić kocioł pozaklasowy?

Kotły pozaklasowe oraz nieposiadające tabliczki znamionowej należy wymienić do dnia 01 września 2024 r.

7. Do kiedy muszę wymienić kocioł 3 i 4 klasy?

Kotły, które spełniają wymagania w zakresie standardów emisyjnych odpowiadających klasie 3 i 4, należy wymienić do dnia 01 września 2026 r.

8. Czy muszę wymienić kocioł klasy 5?

TAK. Kotły, które spełniają wymagania w zakresie standardów emisyjnych odpowiadających klasie 5, należy wymienić do dnia 01 lipca 2035 r.

9. Do kiedy muszę wymienić miejscowy ogrzewacz powietrza – kominiek, koza?

W zależności standardów emisyjnych, jakie spełnia miejscowy ogrzewacz powietrza, wymiana musi nastąpić w terminach określonych w powyższych punktach 6, 7 lub 8.

10. Czy mogę palić w kominku?

TAK. Dopuszcza się okazjonalne spalanie biomasy w kominkach (również tam, gdzie jest dostęp do sieci ciepłowniczej lub sieci gazowej), o ile spełniają wymagania w zakresie ekoprojektu, a ich eksploatacja nie powoduje uciążliwości, w tym zadymienia, na terenach sąsiadujących

11. Co oznacza termin „okazjonalne spalanie biomasy w kominkach”?

Termin ten odnosi się do faktu, że zgodnie z ustawą *Prawo budowlane* kominiek nie powinien być podstawowym źródłem ciepła. W kontekście uchwały antysmogowej decydującym kryterium jest klasa urządzenia oraz brak uciążliwości na terenach sąsiadujących.

NAJCZĘŚCIEJ ZADAWANE PYTANIA UCHWAŁY ANTYSMOGOWE DLA MIAST I POZA MIASTAMI

12. Czy muszę podłączyć się do sieci ciepłowniczej/gazowej?

NIE. W miastach: Jeśli istnieje możliwość podłączenia się do sieci ciepłowniczej lub gazowej, po datach określonych uchwałą nie będzie można stosować paliw stałych, jednak wybór sposobu ogrzewania – czy będzie to podłączenie do sieci, ogrzewanie gazowe, olejowe, elektryczne czy OZE, zależy od właściciela instalacji. **Poza miastami:** analogicznie, z tym, że zakaz stosowania paliw stałych dotyczy tylko terenów z dostępem do sieci ciepłowniczej.

13. Kto dokonuje kontroli przestrzegania zapisów uchwał antysmogowych?

Zadania kontrolne w zakresie przestrzegania przepisów wprowadzonych niniejszą uchwałą będą prowadziły w szczególności:

- 1) wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast, na podstawie art. 379 ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r., poz. 1219);
- 2) straże miejskie i gminne, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1795 ze zm.);
- 3) Policja, w oparciu o art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 360);
- 4) Powiatowi Inspektorzy Nadzoru Budowlanego, na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1333);
- 5) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 995).

14. Jakie dokumenty należy przedstawić do kontroli?

Dokumenty, jakie mogą być wymagane do okazania w trakcie kontroli to:

- 1) dokumentacja techniczna urządzenia;
- 2) instrukcja dla instalatorów i użytkowników, o której mowa w pkt 3 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia

24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe;

3) instrukcja dla instalatorów i użytkowników, o której mowa w pkt 2 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe;

4) dokument potwierdzający brak możliwości przyłączenia do sieci ciepłowniczej lub gazowej;

5) kopia świadectwa jakości paliwa stałego, o której mowa w art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;

6) dokumentacja potwierdzająca datę oddania instalacji do eksploatacji.

15. Na jakiej podstawie można otrzymać karę za naruszenie zapisów uchwał antysmogowych?

Zgodnie z art. 334 ustawy *Prawo ochrony środowiska* kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale sejmiku województwa przyjętej na podstawie art. 96 (uchwały antysmogowe), podlega karze grzywny.

16. Jakie są kary za nie przestrzeganie zapisów uchwał antysmogowych?

Zgodnie z Ustawą z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń grzywnę wymierza się w wysokości od 20 do 5000 złotych.

17. Jakie są możliwości dofinansowania wymiany kotła?

Dostępne formy dofinansowania to:

- 1) Program Czyste powietrze – dla budynków jednorodzinnych,
- 2) Program STOP SMOG – dla budynków jednorodzinnych,
- 3) dotacje celowe poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego.

Ustawa metropolitalna czeka na decyzję posłów

Nawet 200 mln zł każdego roku może trafić na Pomorze dzięki ustawie metropolitalnej. Pieniądze te będą przeznaczone przede wszystkim na transport zbiorowy, nowe połączenia, wspólny bilet, węzły przesiadkowe i drogi, a także na spójne planowanie przestrzenne, promocję, turystykę i ochronę środowiska. Ustawa niemal jednogłośnie została przegłosowana przez Senat i trafi pod obrady Sejmu. Teraz wszystko w rękach posłów.

Obszar Metropolitalny Gdańsk-Gdynia-Sopot (dawniej Gdański Obszar Metropolitalny) to stowarzyszenie 59 gmin, miast i powiatów, w których mieszka ponad 1,6 mln mieszkańców. Swoją działalność rozpoczęliśmy 15 września 2011 roku.

Najważniejszym celem OMGGS jest podejmowanie działań, które poprawiają komfort i jakość życia mieszkańców. Chcemy, by nasza metropolia rozwijała się gospodarczo i społecznie i mogła konkurować z innymi obszarami metropolitalnymi w kraju i na świecie. Działamy w takich obszarach jak: transport publiczny, rynek pracy i aktywizacja mieszkańców, ekonomia społeczna, integracja migrantów, kultura i promocja zdrowia, rozwój lokalnych przedsiębiorstw, ochrona środowiska, planowanie przestrzenne i promocja.

Od 2015 roku OMGGS jest jedną z instytucji pośredniczących we wdrażaniu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego na lata 2014-2020. Zarządzamy funduszami europejskimi o wartości 1,76 mld zł, co przekłada się na pakiet prawie 180 projektów o całkowitej wartości 3,13 mld zł.

Związek metropolitalny łączy gminy, miasta i powiaty. Daje możliwość wspólnego realizowania zadań oraz promocję miast i gmin jako jednego organizmu. Jak pokazują wszystkie badania, tam, gdzie została utworzona struktura metropolitalna lepiej zorganizowany jest transport publiczny, połączenia na podstawie jednego biletu są sprawniejsze i szybsze, łatwiej dbać o klimat i czyste powietrze, koordynować planowanie przestrzenne, współpracować przy realizacji inwestycji, wspólnie planować przebieg dróg oraz rozwój zrównoważonej mobilności. To konkret-

ne, codzienne korzyści dla mieszkańców.

Uchwalenie ustawy przez Parlament to prawo do dysponowania dodatkowymi środkami na realizację wspólnych zadań. Powstanie metropolii oznacza, że co roku na Pomorzu zostanie ponad 200 mln zł, które obecnie trafiają do budżetu państwa.

Korzyści z ustawy metropolitalnej

Projekt ustawy dla Pomorza jest wzorowany na rozwiązaniach Górnośląsko-Zagłębiowskiej Metropolii (GZM). Podobnie jak na Śląsku, określa on główne zadania związku metropolitalnego, wśród których są: transport zbiorowy, przebieg dróg, strategia, planowanie przestrzenne i promocja. Pomorski projekt zawiera szóste dodatkowe działanie – ochronę środowiska i adaptację do zmian klimatu, na które, ze względu na geograficzne położenie, jesteśmy jednym z najbardziej narażonych regionów w kraju.

W sierpniu 2017 r. wspólnie mierzyliśmy się ze skutkami nawałnicy, która przeszła przez województwo pomorskie. Nasze gminy coraz częściej doświadczają gwałtownych opadów deszczu, które pociągają za sobą daleko idące skutki zarówno w gospodarce, jak i środowiskowe. Mamy świadomość, że klimat nie zna granic administracyjnych i tylko wspólne rozwiązania mogą zmniejszyć negatywne następstwa jego zmian. To, co nas łączy ze Śląskiem to rozłożenie ciężaru rozwojowego na wiele ośrodków, nie tylko Gdańsk, Gdynię i Sopot, ale również na Małe Trójmiasto Kaszubskie (Wejherowo, Redę i Rumie) oraz położone na południu Pruszcz Gdański i Tczew.

Projekt ustawy dla Pomorza zawiera ponadto dwa zasadnicze zapisy, które odróżniają go od ustawy metropolitalnej dla Śląska i projektu dla metropolii łódzkiej. Pierwszym z nich jest udział powiatów w związku metropolitalnym. Drugi zaś, z uwagi na silne powiązania funkcjonalne z Elblągiem, daje możliwość włączenia do metropolii samorządów, które leżą poza granicami województwa pomorskiego.

Zyskają mniejsze gminy

Metropolia to przede wszystkim korzyści dla wsi i małych miast. Dodatkowe fundusze dla Pomorza pozwolą na koordynację działań transportowych – na zakup dodatkowych autobusów, tramwajów, trolejbusów i pociągów, a także na stworzenie nowych połączeń i koordynację budowy priorytetowych dla metropolii dróg. Bez ustawy metropolitalnej nie będzie można dostatecznie zadbać o mieszkańców najmniejszych miejscowości i walczyć z wykluczeniem komunikacyjnym, które jest jednym z największych wyzwań naszego kraju. Za inwestycjami w transport idzie poprawa dostępności do specjalistycznych usług lekarskich, szkół, uczelni, instytucji kultury i miejsc pracy. Dodatkowy budżet przełoży się także na wspólną promocję zagraniczną atutów gospodarczych i turystycznych naszych miast i gmin.

Metropolią już jesteśmy. Teraz czas na sformalizowanie współpracy

W 2011 r. z inicjatywy prezydenta Pawła Adamowicza powstało stowarzyszenie samorządowe Obszar Metropolitalny Gdańsk-Gdynia-Sopot, w którym współdziała 59 samorządów – zarówno gminy miejskie, jak i wiejskie, a także osiem powiatów.

O tym, jak doskonale potrafimy współpracować świadczy sukces Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych, czyli części Regionalnych Programów Operacyjnych. OMGGŚ zarządza funduszami europejskimi o wartości 1,76 mld zł, co przekłada się na ponad 180 projektów o wartości 3,13 mld zł. Z tych pieniędzy:

- powstają węzły przesiadkowe,
- finansowana jest termomodernizacja budynków publicznych,
- rewitalizowane są miasta i gminy,
- powstają nowe szpitale geriatryczne,
- powstają przedsiębiorstwa społeczne,
- prawie 18 tys. osób bezrobotnych i zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem dostaje pomoc.

Działanie w obecnej formule – stowarzyszenia gmin i powiatów – pozwala nam realizować wspólne interesy. Efekty naszych działań są z roku na rok coraz bardziej widoczne. Jednak nie jesteśmy w stanie ani finansowo, ani prawnie działać na taką skalę, jaka byłaby w pełni satysfakcjonująca dla wszystkich mieszkańców metropolii. Potrzebujemy do tego nowej formy współpracy między naszymi samorządami, jaką jest związek metropolitalny. Chcielibyśmy, tak jak

metropolia śląska, móc sięgać po dodatkowe uprawnienia i środki finansowe. Jesteśmy zatem metropolią de facto – teraz potrzebujemy być metropolią de iure.

Ustawa metropolitalna w rękach posłów

Powołanie metropolii to temat obecny w debacie publicznej od kilku lat. Za rządów PO-PSL przyjęto ustawę, która zakładała istnienie kilkunastu związków. Miały one powstać 1 lipca 2016 roku. Choć ustawę przyjęto, to rząd następnej kadencji nie wydał odpowiednich rozporządzeń do niej, a w 2017 roku przyjął nowy, przygotowany przez MSWiA, projekt ustawy o związku metropolitalnym jedynie w województwie śląskim. W czerwcu 2016 roku samorządowcy zrzeszeni w Obszarze Metropolitalnym Gdańsk-Gdynia-Sopot podjęli jednogłosną decyzję o chęci utworzenia związku metropolitalnego w rejonie Trójmiasta. Pomysł poparł również Wojewoda Pomorski Dariusz Drelich. Inicjatywę wspiera także Unia Metropolii Polskich, Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Polskich, a także Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Gdańsku. Mimo szerokiego, ponadpartyjnego poparcia ze strony różnych środowisk rozmowy z Rządem RP poprzedniej kadencji dotyczące ustawy metropolitalnej dla województwa pomorskiego nie przyniosły efektu.

Za sprawą nowo wybranego Senatu, złożonego z doświadczonych samorządowców, projekt ustawy metropolitalnej powrócił do przestrzeni publicznej. 29 stycznia 2020 r. w Ratuszu Głównego Miasta w Gdańsku samorządowcy OMGGŚ przekazali przygotowany akt prawny na ręce Marszałka Senatu, prof. Tomasza Grodzkiego, który zadeklarował prace nad nim w izbie wyższej. W imieniu OMGGŚ senatorem wnioskodawcą został Ryszard Świlski. 30 lipca br. połączone senackie komisje – Ustawodawcza oraz Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – pozytywnie zaopiniowały procedowany projekt.

10 września 2020 r. senatorowie, podczas sesji plenarnej izby wyższej, zdecydowaną większością głosów poparli projekt ustawy metropolitalnej w województwie pomorskim. Za – głosowało 86 senatorów, 1 głos wstrzymujący i 2 głosy przeciw. Tym samym projekt ustawy, jako senacka inicjatywa ustawodawcza, został skierowany do Sejmu. O jego dalszych losach zdecydują posłowie.

Źródło: metropoliagdansk.pl

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021

1 kwietnia rozpoczyna się Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań. Potrwa do 30 czerwca 2021 r.

Spis był poprzedzony dwoma spisami próbnymi:

- pierwszy spis próbny odbył się w dniach od 1 do 31 października 2019 r., w dwóch województwach (po jednej gminie w każdym – w tym spisie brali udział także mieszkańcy gminy Sierakowice),

- drugi spis próbny odbył się w dniach od 1 do 30 kwietnia 2020 r. w 16. gminach (po jednej w każdym województwie).

Dane od osób fizycznych objętych spisem powszechnym są zbierane metodą samospisu internetowego. Każdy mieszkaniec Polski jest zobowiązany samodzielnie przeprowadzić samospis polegający na weryfikacji, aktualizacji i uzupełnieniu danych o respondencie zamieszczonych w formularzu spisowym.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kiedy osoba objęta spisem powszechnym nie może dopełnić obowiązku samospisu przez Internet, dane są zbierane metodami:

- wywiadu telefonicznego przeprowadzanego przez rachmistrza spisowego, który wprowadza dane uzyskane od respondenta do formularza spisowego,

- wywiadu bezpośredniego przeprowadzanego przez rachmistrza spisowego przy pomocy urządzenia mobilnego wyposażonego w oprogramowanie dedykowane do przeprowadzenia spisu.

Obie metody polegają na weryfikacji, aktualizacji i uzupełnieniu danych dotyczących osoby spisywanej w formularzu spisowym.

Udział w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań 2021 jest obowiązkowy. Odmowa udziału w spisie powszechnym wiąże się z możliwością nałożenia kary grzywny, co jest ujęte w art. 57 ustawy o statystyce publicznej.

Aby zapobiec sytuacji, w której zobowiązany do spisu mieszkaniec Polski nie ma możliwości dokonania samospisu (np. z powodu braku dostępu do urządzeń i Internetu) ustawa zobowiązuje następujące podmioty do udostępnienia odpowiedniego pomieszczenia i sprzętu do realizacji samospisu:

- urzędy statystyczne i pozostałe jednostki statystyki publicznej,
- urzędy wojewódzkie,
- urzędy obsługujące wójtów, burmistrzów, prezydentów miast oraz gminne jednostki organizacyjne.

Jakie dane będą zbierane w czasie NSP 2021?

Zakres informacyjny spisów określają wymagania międzynarodowe oraz krajowe akty prawne i strategię. Potrzeby krajowe różnych grup użytkowników

ków danych zostały również zbadane przez Główny Urząd Statystyczny podczas konsultacji społecznych spisu. W ramach narodowego spisu powszechnego ludności i mieszkań zostaną zebrane następujące dane:

- charakterystyka demograficzna osób (płeć, wiek, adres zamieszkania, stan cywilny, kraj urodzenia, kraj posiadanego obywatelstwa);

- aktywność ekonomiczna osób (bieżący status aktywności zawodowej – pracujący, bezrobotni, bierni zawodowo; lokalizacja miejsca pracy, rodzaj działalności zakładu pracy, zawód wykonywany, status zatrudnienia, wymiar czasu pracy, rodzaj źródła utrzymania osób, rodzaje pobieranych świadczeń);

- poziom wykształcenia;

- niepełnosprawność;

- migracje wewnętrzne i zagraniczne (okres zamieszkania w obecnej miejscowości, miejsce poprzedniego zamieszkania w kraju, miejsce zamieszkania rok przed spisem, fakt przebywania kiedykolwiek za granicą, rok przyjazdu / powrotu do Polski itp.);

- charakterystyka etniczno-kulturowa (narodowość – przynależność narodowa lub etniczna, język, którym posługują się osoby w kontaktach domowych, wyznanie – przynależność do wyznania religijnego);

- gospodarstwa domowe i rodziny (stopień pokrewieństwa z reprezentantem gospodarstwa domowego, tytuł prawny gospodarstwa domowego do zajmowanego mieszkania);

- stan i charakterystyka zasobów mieszkaniowych (rodzaj pomieszczeń mieszkalnych, własność mieszkania, liczba osób w mieszkaniu, powierzchnia użytkowa mieszkania, liczba izb, wyposażenie mieszkania w urządzenia techniczno-sanitarne, rodzaj stosowanego paliwa do ogrzewania mieszkania, tytuł prawny zamieszkiwania mieszkania przez gospodarstwo domowe, rodzaj budynku, w którym znajduje się mieszkanie itp.).

Marta Zaworska skończyła 100 lat!

Pani Marta Zaworska z Kamienickiej Huty 14 stycznia obchodziła setne urodziny. Kilka dni później, 18 stycznia, szanowną Jubilatkę z życzeniami i podarunkiem odwiedzili przedstawiciele władz samorządowych w osobach wójta Tadeusza Kobieli i przewodniczącego rady gminy Mirosława Kuczkowskiego wraz z panią kierownik USC – Agnieszką Kostuch.

Wójt Tadeusz Kobiela składa życzenia Jubilatce

– Jest wielkim darem niebios dożyć tak zacnego wieku, a dla Samorządu Sierakowic dużym zaszczytem jest możliwość pokłonienia się Wielce Szanownej Jubilatce. Życzymy więc Pani nadal wielu łask Bożych, samych pogodnych dni i nieustającej serdeczności od ludzi – życzenia tej treści wygrawerowane na pamiątkowej tabliczce otrzymała Jubilatka od Wójta i Samorządu Gminy. Uzupełnieniem życzeń był podarunek i kosz czerwonych róż.

Jubilatka w otoczeniu najbliższej rodziny i z gośćmi z urzędu gminy

*Pani Marta z córkami Bronisławą i Teresą
(foto: archiwum rodzinne)*

Marta Zaworska, z domu Ramczyk, urodziła się 14 stycznia 1921 r. w Mojuszewskiej Hucie. W czasie drugiej wojny światowej trafiła na przymusowe roboty w okolicie Gdańska. W 1946 r. wyszła za mąż za Józefa Zaworskiego z Welku. Młodzi zamieszkali w Kamienickiej Hucie na gospodarstwie, na którym podczas wojny Józef pracował u ówczesnego niemieckiego właściciela. Pan Józef przez jakiś czas pracował w cegielni w Długim Krzu, natomiast pani Marta zajmowała się dziećmi i domem, pomagała także mężowi w prowadzeniu gospodarstwa.

W lutym 1996 r. państwo Zaworscy obchodzili 50. rocznicę ślubu. Niestety, dwa miesiące później pan Józef zmarł.

Pani Marta od ponad 24 lat jest wdową.

Doczekała się siedmiorgo dzieci, z których dwoje już niestety nie żyje, a także 29 wnucząt, 53 prawnucząt i 5 praprawnucząt. Jubilatka mieszka z synem Stanisławem, który jest sołtysem sołectwa Leszczynki, i synową Elżbietą.

Pani Marta jest obecnie drugą w naszej gminie osobą, która przekroczyła setny rok życia. W ubiegłym roku setne urodziny obchodziła Anna Jakubek z Gowidlina.

Test i foto: AK

Z wizytą u dwudziestotysięcznej mieszkanki gminy Sierakowice

Kilka miesięcy temu wójt Tadeusz Kobiela poinformował, że liczba mieszkańców Gminy Sierakowice zameldowanych na pobyt stały przekroczyła 20 tysięcy. Dwudziestotysięczną mieszkanką jest Martyna Anna Klejna z Puzdrowa.

– Od wiosny sprawdzaliśmy w meldunkach, osoba po osobie, wykreślając osoby zmarłe – w wyniku analitycznego liczenia okazało się, że dwudziestotysięcznym mieszkańcem, a raczej mieszkanką naszej gminy, zameldowaną na pobyt stałą, jest Martyna Klejna – poinformował na listopadowej sesji rady wójt Tadeusz Kobiela.

4 lutego niespełna półroczną Martynę i jej rodzinę z gratulacjami i upominkiem odwiedzili przedstawiciele władz gminy – wójt Tadeusz Kobiela i przewodniczący Rady Gminy Mirosław Kuczkowski oraz kierownik USC Agnieszka Kostuch.

Rodzina Klejna z delegacją z Urzędu Gminy

Martyna urodziła się 29 sierpnia 2020 r. i jest czwartym dzieckiem Kamili i Daniela Klejnow.

Tekst i foto: AK

Pò pòsce przindze swiãto

Rok obrzędowy (11)

Radosny czas karnawału, kończony na Kaszubach tzw. *zòpùstama*, w kulturze ogólnopolskiej zwany często *mięsopustem* (ostatnie dni przed Środą Popielcową) kończy się nagle z nadejściem *Strzodë Pòpielcowi*, która rozpoczyna okres Wielkiego Postu. Jeszcze w uszach brzmia ostatnie tony muzyki, kobiety dopiero co odtańczyły obrzędowy taniec *na dłudzi len*, zapewniając sobie w ten sposób obfite plony tej cenionej ongi na Kaszubach rośliny, a tu już czas zmienić wyraźnie system myślenia o życiu i zaniechać wszelkich uciech.

Ukrzyżowanie, Norbert Gliński (malarstwo na szkle, z publikacji „Z pracowni pomorskich twórców ludowych”)

Pod słownikowym pojęciem postu mieszczą się różne znaczenia. W jednym z nich jest mowa o re-

ligijnym zakazie spożywania w jakimś okresie posiłków lub pewnych potraw. Inne definiuje post jako okres, w którym wiernych obowiązuje wspomniany wcześniej zakaz. Jeszcze inne wyjaśnienie określa post jako powstrzymanie się od jakichś przyjemności z różnych powodów. Najpełniejszym oddaniem znaczenia słowa post jest definicja zamknięta w znaczeniu hasła *Wielki Post* – czterdziestodniowy okres od Środy Popielcowej do Wielkiej Soboty, w którym obowiązuje post i zakaz urządzania hucznych zabaw.

W okresie Wielkiego Postu na Kaszubach przestrzegano zakazów i nakazów związanych ze wstrzemięźliwością od potraw mięsnych i napojów alkoholowych oraz słodczy. Niektórzy do dziś narzucają sobie na ten czas ostrą dietę w myśl przysłowia *Msza nie zmùdzy, pòst nie schùdzy* (msza nie ujmie zbyt wiele czasu z ogólnej aktywności i zawsze można, a nawet trzeba w niej uczestniczyć, a postne jedzenie jest bardziej wymogiem dobrego samopoczucia i dobrodziejstwa dla organizmu niż obciążeniem dla niego). Na Kaszubach od zawsze jadano wiele ryb, bo region ten, z racji położenia nad morzem i przy licznych zbiornikach wodnych, obfituje w te dary. Nie tylko gospodynie wprowadzały ryby do menu, ale także twórcy ludowi pokazywali temat w różnego rodzaju sztuce, np. sierakowicka artystka Maria Bordewicz chętnie ukazywała piękno natury (głównie tej związanej z wodami) w swoich olejnych pracach na płótnie lub desce.

Obrazy Marii Bordewicz –
sierakowickiej artystki
(z publikacji
„Mój rëbaczci môl”)

Z postnych potraw w kaszubskich domach wymieniano od zawsze śledzie (pod każdą postacią) i żur. Potwierdzeniem tego jest obecność w paremiach regionalnych przysłówia *Żur i slédz to są dwaj pòstny bracô*. Inne przysłowie głosi, że podstawowym produktem postnym jest śledź. Rodziny zaopatrywały się w ten produkt na początku okresu postnego, co potwierdza przysłowie *W pòsce beczka sledzy, a w żniwa beczka piwa*. Śledzie królowały na stołach podczas całego okresu i przy wszystkich posił-

kach, co więcej wykorzystywano do omasty również ich zalewę (*lòk, sledzówka*). Z racji tak szerokiego zastosowania śledzia w postnym menu nazywano go tu i owdzie *pòstnikã*. W ogóle w menu dominowały ryby, jeśli nie śledzie, to Kaszubi mieszkający w głębi łądu łowili ryby słodkowodne w licznych jeziorach i rzekach. Potwierdzeniem dominacji rybnego menu na Kaszubach (nie tylko w okresie postu) jest wiersz Stanisława Bartelika pt. *Kaszëbsczy wikt*, który brzmi następująco:

W całi Pòlsce wszëtcë wiedzą,
że Kaszëbi rëbë jedzą.
Rëbë z jezór, rzéków, Bòłtu,
rozmajitëch smaków, sztòłtu.
I tak z Bòłtu slédz w smiotanie
za pòkrzësny môłtëch stanie.
Colemało do te pùłczy,
przez niechtërnëch zwóné krëłczy.
A pòmùchel ùwãdzony
wcyg z aptitã je smakóny.
Z słodczich wódów zòs mòrénka
wëłowionò ò pòrénkù
zaspòkòji wszëtczé lësztà.
A pòslédnëch rëbów reszta?
Smaczno z nich je zupa w gròpkù,
smaczny zylc w glënianym topkù,
smaczne pieklé na patelni;
nyma najész są rzetelno.
I chòc rëbë szcëżele mają,
nóm Kaszëbóm fejn smakają!

Na rozpoczęcie postu z pozostających po zapustach resztek pączków (*pùrlów*) przyrządzano specjalne ciasto pieczone w popiele i dlatego zwane *pòpielnikã*. Starano się w okresie Wielkiego Postu unikać tłustych potraw i wszelkiego rodzaju tłuszczu; niektórzy drastycznie przestrzegali jałowości pożywienia, odstawiając na okres postu szczególnie patelnie, ale też i inne garnki służące do sporządzania tłustych i mięsnych potraw. Na stołach pojawiała się też więcej niskokalorycznych zup przyrządzanych na *brzadze*, czyli suszonych owocach (*zupa brzadowò*).

Kolejnym, sztandarowym składnikiem postnego menu Kaszubów był żur – ugotowany zakwas z dodaną kaszą jęczmienną, przygotowaną we własnym zakresie, tłuczoną w drewnianym naczyniu (*stępie*) drewnianym tłuczkiem (*stãpòrà*). Tenże żur podawano do śniadania i na obiad. Żur służył też jako przysłowiowy zakwas do wypieku chleba i do zakwaszania innych potraw. Sposób przygotowania żuru był bardzo prosty: mąkę lub otręby zalewano letnią wodą i stawiano do fermentacji w ciepłym miejscu – *To casto z mączci abò òtrãbów stówielë na piecu, dze bëło cepłò. Czej òno skwasniało, tej to bëł żur abò kwas*. Kiedy na tym kwasie gotowano zupę, to dodawano do niej marchwi, brukwi, suszonych grzybów i cebuli. Żur był tak popularnym składnikiem pożywienia, że w języku kaszubskim zachowały się liczne frazeologizmy i przysłowia, w których on funkcjonuje: *wëlòc żur* – przestać pościć, *kwasny jak żur* – o kwaśnych potrawach lub owocach, *nie gadòj ò żurze, bò są ju Jastrë* – to, o czym mówisz jest już nieaktualne, *gòdò ò żurze a Jastrë są ju tu* – nawiązuje do starych, nieaktualnych spraw. We wierzeniach ludowych zachowała się historia o sprzeczce prowadzonej pomiędzy śledziem i żurem: *Przëgadowelë òni sobie rôz, chto je pewniész. Slédz gòdòł, że òn, bò czej lédze sledzã są najedzą, to jich tak tròpi, że òni muszą wiedno pic. A żur na to: Pic nie je nic. Czej lédze mie zjedzą, to jima są pëszi wëkrącają jak fluńdrë*.

Po pewnym czasie ta monotonia pokarmowa zaczynała ludziom doskwierać, więc dodawano im otuchy przywołując przysłowie *Chto jé żur je mòcny jak mùr*, a pod koniec postu pojawiały się też przysłowiowe zapewnienia o rychłym końcu postnego pożywienia: *Wnet badą Jastrë, wëlejemë żur* czy też *Wëganiòjta pòst, a kładzta wronë w gròpã* albo *Na swiãti Jur (24 IV) kùnczi są żur*. Jednakże o kimś, kto żył biednie lub wprost cierpiał nędzę, mawiano, że *wiedno mô pòst*.

Oprócz śledzi i żuru korzystano z innych zasobów gospodarstwa takich jak ziemniaki, słodkie i kwaszone mleko oraz maślanka. W takim postnym

jedzeniu zawarta była cała filozofia odtruwania organizmu z niebezpiecznych ziół i toksyn. Dziś sprawę załatwiają kosztowne turnusy w drogich ośrodkach, dawniej mądrość ludowa radziła sobie z problemem we własnym zakresie.

W obrzędowości ludowej okresu Wielkiego Postu większość praktyk miała podłoże religijne, jednak dodawano do nich swoiste cechy magicznego myślenia. Szorowanie i odstawianie naczyń i garnków na okres Wielkiego Postu należało zacząć już w końcówce zapustów i definitywnie dokończyć w Środę Popielcową po nabożeństwie. Podobnie czyniono z instrumentami muzycznymi, aby nie zachęcały do grania. Zasłaniano także lustra, by nie korciły do przeglądania się i nadmiernego strojenia. Bardzo przestrzegano udziału w obrzędach Popielca, uważając, że przyjęcie popiołu podczas religijnego obrzędu ustrzeże przed bólami głowy przez cały rok. O obrzędach Środy Popielcowej i o obowiązku ścisłego postu miał przypominać podawany do śniadania suchy chleb posypywany popiołem i czarna zbożowa kawa. W ogóle popiół towarzyszył końcówce zapustów i całej środzie rozpoczynającej post w wielu różnych wydaniach (posypywano nim podłogi, obsypywano domowników...).

Kultywowanie różnych tradycji i ludowych obrzędów było w okresie Wielkiego Postu raczej marginalizowane na rzecz szeroko rozbudowanej obrzędowości religijnej (udział w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali, codzienne odmawianie różańca, korzystanie z sakramentów, życie w stanie łaski uświęcającej, rozdawanie jałmużny, dzielenie się z biedniejszymi, wspieranie i wzajemna pomoc międzyludzka). Życie wielkopostne kręciło się wokół trzech spraw: post – modlitwa – jałmużna. Dawniej ludzi cierpiących biedę spotykało się często. Zwykle żyli oni z tego, co uprosili od innych. Chadzali więc po domach, a najczęściej klęczeli przy kościołach, prosząc o datki, za które obiecywali modlitwę w intencji ofiarodawcy. Od tej klęczącej pozycji wzięły się niektóre kaszubskie nazwy żebraka, którego zwano tu *klęcznikã*, *klęczidžadã*, *kromiągą* albo *džadã*, a uproszone datki nosiły nazwę *klęczné*. W sierakowickich stronach też nie brakowało dawniej chodzących po prośbie. W trzatomowym dziele „Kaszuby”, wydanym przez Instytut Sztuki PAN, zanotowano frantówkę dziadowską, którą w 1951 roku zaśpiewał Wojciech Kostuch:

Wszëstka mòja nòdzej w ti torbie skòrzany
co jã nosył mój tatuszek, òj, dżòd zawòłany.
Amen!

A gdë wijdã na òdpùsce, sadnã na smãtarzu,
zaspiëwóm jò ò bógaczu, ò swiãtim Łazarzu.
Lëdze pilnie slëchac bãdã,

hòjnie groszczi dawac bãdã, jãz torba pełna.
A gdë przinãda dodomù, żonka mie mile witò,
jednã rãczkã za szijeczkã, drëgã torbë chwitò.
Pòdskakùje, wëkrzikùje,
wszëtkò z torbë wëjmùje, jãz torba próznò.

O żebraku mawiano, że *je blëzi nieba*, bo i Syn Boży też cierpiał nędzę i niedostatek podczas ziemskiego życia. Atrybutami żebraka były: *klęcznò torba (miészki) i klęcznò wietwiò, chtërną sa ògóniòł òd szczekajacëch na niego psów. Takò krëczew bëła colemało zakùńczonò skòrą z jeża, żebë skùteczno kromiagà mògl sã òpãdzywac òd kàsajacëch tószów.*

Krëczew kromiadzi (wykonał twórca ludowy Adam Baran)

Poszczających i odmawiających sobie wszelkich przyjemności przez długi czas ludzi pocieszano przysłowiem *Pò pòsce przinãdze swiãto* i wróćą wszystkie przywileje niepostnego czasu: treściwe pożywienie, muzyka, tańce i wszelkie uciechy. Dawniej za skuteczne poszczenie uznawano takie, które było rozciągane jeszcze na święta Wielkanocy: *Chto nie pòsycł w pierszë swiãto, ten jakbë nijak nie pòsycł, a chto nawet w drëdżë swiãto pòsycł, ten òdbël jakbë drëdżi pòst.*

Danuta Pioch

20 stëcznika 2021 r.
pògrzéb sp. Adama Hapczy
Pólczo

„Dôj nóm wiarã, że to mô cwëk,
že ni mòżemë żalować drëchów,
že gdzie bë terô nie bëłë, dobrze jima je,
bò są z nama, chòc w jinszi pòstacë
i przekònôj, że tak mô bëc,
že pò głosach tëch dërch drzi lëft,
že òdeszlë pò to, bë żëc,
i tim razã bãdą żëc wiecznie.”

Drëchù Adamie,

Kaszëbszczémù Karnu Piesnie i Tuńca „Sierakowice” przëszło dzysô Ciebie pòżegnac i Tobie pòdzàkòwac. Przez wiele lat Të dojëżdżôł na próbë i wëstãpë najégò karna. Nigdë Tobie nie bëło cãżkò. Të są redowôł razã z nama. Sławił przez spiëw i tuńc najã kaszëbską mòwã. Razã z bratã Môrcënã wa wniosłë wiele redotë i dobri robòtë w naje karno. Wiedno ùsmiëchniãti, wiedno przërëchtowóny do robòtë i wëstrojony w ten kaszëbsczy piãkny strój do nas jes przëchòdzył, bë frantówczy piãkné spiëwac, pòkój, redosc wszëtczim dac. A co nôwòżniészé, że ùmiłowanié kaszëbsczy zemi, najich zwëków, mòwë, spiëwów i tuńców Të przekòzôł swòjimã dzecama. Filip òd wiele lat, òd mòłégò knòpa, je w karnie „Sierakowice”. Tak jak jegò tatë - wiedno przërëchotówny, robòcy przëjëżdżô wiele kilométrów do naji, żebë dozerac kaszëbiznë. Jaczi to wiòldzi dar miëc takã miłotã do naji kaszëbsczy zemi. Dzàkùjemë Cë dzys, Adamëczkù, za to wiòldzé serce, redotã i robòtã, co Të wëkònôł dlò rozsławieniô naji kaszëbsczy zemi w kraju i za jegò grańcama. Niech dobri Bóg przëjimnie Ce do swòjégò królestwa, gdzie bãdziesz razã z najima drëchama, co tam ju są, na zelonëch łakach spiëwôł kaszëbszczé frantówczy. Spij w ùbëtkù.

Do ùzdrzeniô!

Jirena Kùlwikòwskò

ÛMARŁ 16 STËCZNIKA
MIÒŁ 50 LAT

**Adóm
Hapka
1970-2021**

Do ùzdrzeniô w dodomie
Ójca w Niebie.
Spij w ùbëtkù.

10 pytań do absolwenta Koła Symulacji Lotniczych, Kamila Mielewczyka. I jedno bonusowe.

1. Od zawsze interesowałeś się samolotami, czy to przyszło w jakimś określonym momencie?

Odkąd pamiętam, zawsze fascynowały mnie samoloty, lecz jako 13-latek nie wiedziałem, jak się za to wszystko zabrać. Jeszcze w gimnazjum, na jednej z lekcji historii, dowiedzieliśmy się od nauczyciela, Pana Adriana Klawikowskiego, o tym, iż rozpoczyna on działalność Koła Symulacji Lotniczych. Bez zastanowienia i z wielkim entuzjazmem udałem się na pierwsze spotkanie organizacyjne. No i tak to się wszystko zaczęło.

Bez działalności Koła Symulacji Lotniczych na pewno nie zrealizowałbym swojego marzenia o lataniu samolotami pasażerskimi, za co chciałbym już na wstępie serdecznie podziękować!

Gimnazjum w Sierakowicach widziane z pokładu Cessny C152

2. Czemu akurat samoloty, a nie np. roboty czy samochody?

Parafrazując klasyka: „Wystarczy, że odpowiesz sobie na jedno bardzo, ale to bardzo ważne pytanie: Co lubię w życiu robić? A potem zacznij to robić.”

Odkąd zacząłem zagłębiać się w temat lotnictwa, zaczęło mi to sprawiać ogromną radość i satysfakcję, więc z przyjemnością dowiadywałem się coraz więcej w tym temacie. W związku z tym postanowiłem, iż chciałbym związać z tym swoją przyszłość zawodową.

Myślę, że każdy pasjonat jakiegokolwiek dziedziny tego doświadcza, zarówno entuzjasci robotyki, jak i motoryzacji, jednak w moim przypadku jest to lotnictwo.

3. Jak się potoczyła Twoja ścieżka edukacyjna po gimnazjum?

W 3 klasie gimnazjum zacząłem rozglądać się za szkołami ponadgimnazjalnymi. Wtedy już zdecydowałem, że ma być to szkoła lotnicza. Po przeszukaniu wyszukiwarki internetowej okazało się, że jest sporo szkół, które mógłbym wybrać.

Wybór padł na Technikum Lotnicze nr 9 w Warszawie o profilu technik awionik. Nie jest to jedyne technikum o takim profilu w Polsce, jednak mnie zainteresowała możliwość praktyk na Lotnisku Chopina w Warszawie.

Po ukończeniu technikum zdecydowałem się na studia w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Chełmie. Oferuje ona szkolenie dla pilotów samolotowych, śmigłowcowych oraz mechaników lotniczych.

Na ten czas podobne oferty posiadały uczelnie w Rzeszowie oraz w Dęblinie. Na dzień dzisiejszy, z tego co mi wiadomo, szkolenie pilotażu samolotowego oferują również uczelnie z Poznania i Katowic.

W kolejce do tankowania na Lotnisku Akademickim PWSZ w Chełmie

4. Najpierw oblaskawiłeś szybowce, potem Cessnę. Co było dalej?

Pierwszym krokiem było ukończenie podstawowego szkolenia szybowcowego w Lisich Kątach.

Loty odbywaliśmy na szybowcach SZD-9 Bocian i SZD-50 Puchacz.

Kilka lat później uzyskałem licencję pilota turystycznego, a następnie, już podczas studiów, zdobyłem niezbędne uprawnienia, aby ostatecznie otrzymać licencję pilota zawodowego.

Cessna C172S certyfikowana do lotów IFR

Statki powietrzne, na których odbywaliśmy szkolenia były następujące: Cessna 152, PS-28 Cruiser, Cessna 172S, Cessna 172RG (z chowanym podwoziem) oraz Piper Seneca (samolot z dwoma silnikami tłokowymi).

Lot Cessną 172S podczas lotu według wskazań przyrządów (IR)

Dodatkowo odbywaliśmy loty na różnego typu symulatorach.

Na samym końcu tej listy przyszła pora na wymarzonego Airbusa A320 i A321.

Po ukończeniu szkolenia na samolocie wielosilnikowym Piper Seneca

Symulator lotów w PWSZ w Chełmie (źródło: pwszchelm.edu.pl)

Otwarcie połączenia Kutaisi – Poznań (fot. Witold Łożyński)

5. Czy cokolwiek z zajęć KSL w czymś Ci się przydało w późniejszym czasie?

Oczywiście! Przede wszystkim muszę tutaj wspomnieć o nauce frazeologii lotniczej, co zdecydowanie pomogło mi w obyciu się z komunikacją radio-

wą w przestrzeni kontrolowanej.

Nie można również zapomnieć o nauce nawigacji opartej na radiolatach VOR, czytaniu map lotniczych, wykonywaniu procedur podejścia do lądowania opartych na tychże mapach, a także dekodowania depeszy METAR i TAF.

Długo mógłbym tak wymieniać. Przykłady, które podałem pokazują, iż wszystko czego nauczyłem się podczas zajęć KSL, później mogłem wykorzystać podczas szkolenia lotniczego, a teraz wykorzystuję w codziennej pracy.

6. Dziś pracujesz u jednego z największych przewoźników w Europie. Ciężko było się przebić?

Rekrutacja do linii lotniczej jest wymagającym procesem. Po zaproszeniu na rekrutację trzeba dać z siebie wszystko, gdyż odbywają się m.in. wszelkiego rodzaju testy i rozmowy weryfikujące wiedzę teoretyczną, jak i sprawdzenie umiejętności praktycznych na symulatorze.

W kokpicie symulatora Airbusa A320

Jak ze wszystkim w życiu, trzeba mieć również odrobinę szczęścia. Tutaj mam na myśli np. aktualną sytuację na rynku pracy, gdyż w momencie „hossy” lotniczej zapotrzebowanie na pilotów jest duże, co przekłada się na większą ilość rekrutacji i zatrudnionych pilotów. W sytuacji, gdy mamy do czynienia z „bessą” nawet bardzo doświadczeni piloci z tysiącami godzin na koncie mogą mieć problem ze znalezieniem pracy. Taki cykl powtarza się co kilka lat i wpływa na niego ogólna sytuacja na świecie, więc ciężko cokolwiek przewidzieć.

7. Wizzair ma we flocie wyłącznie Airbusy. Jak to jest pilotować samolot odrzutowy o masie startowej ponad 70 ton?

Najnowszy model A320 w wersji NEO z charakterystycznym silnikiem Pratt & Whitney

Wykonując podejście do lądowania Cessną 152 nasza prędkość względem ziemi zmienia się z prędkości przelotowej, która wynosi około 90 węzłów, do 60 węzłów w końcowej fazie podejścia. Lecąc natomiast Airbusem A320 prędkość zmienia się z ok. 450 węzłów prędkości przelotowej względem ziemi do ok. 130-140 węzłów w końcowej fazie podejścia. To pokazuje, iż wszystko dzieje się zdecydowanie dynamiczniej. Trzeba np. na bieżąco kalkulować swoje położenie względem ścieżki zniżania, biorąc pod uwagę wiele czynników jak np. warunki atmosferyczne, masa samolotu, czy możliwość skrócenia dystansu przez kontrolera.

W kokpicie działamy w załodze wieloosobowej, więc obowiązki są równomiernie rozłożone pomiędzy pilota monitorującego i pilota lecącego, w przeciwieństwie do Cessny, gdzie pilot odbywa lot w załodze jednoosobowej.

Stopień automatyzacji również jest nieporównywalny do statków powietrznych, na których miałem okazję latać wcześniej. Samoloty wykonujące loty w przestrzeni o zredukowanym minimum separacji pionowej (w skrócie RVSM), czyli powyżej poziomu lotu FL290 (wysokość w przybliżeniu 8,9 km nad poziomem morza), mają w obowiązku używanie autopilota, jednak trzeba pamiętać o tym, iż wszystkie starty oraz ponad 90% lądowań jest wykonywanych manualnie, bez użycia autopilota.

W większości samolotów używanych w General Aviation, czyli tzw. samolotach turystycznych, stosuje się połączenia mechaniczne między sterownicą, a powierzchniami sterowymi. Natomiast w samolotach typu Airbus odbywa się to za pomocą Fly-by-wire, czyli w uproszczeniu: zmieniając położenie sticka wysyłamy informację do komputera, który później steruje instalacją hydrauliczną i w efekcie zmienia położenie np. lotek, lub steru wysokości.

Mógłbym tak jeszcze wymieniać bardzo długo. Można powiedzieć, iż latanie w General Aviation i pilotowanie samolotów pasażerskich to dwa różne światy, które jednak łączy jedna wielka pasja.

8. Twoją bazą było najpierw Kutaisi w Gruzji, teraz Bukareszt, tak? Dokąd latałeś?

Tak, prawie rok spędziłem w Gruzji, natomiast sytuacja związana z pandemią całkowicie zmieniła bieg wydarzeń. Gruzja wciąż nie otworzyła swoich granic, więc aktualnie operuję z Rumunii.

Lista destynacji, do których latamy jest dosyć długa. Korzystając z okazji, iż mam dostęp do elektronicznego zapisu swoich wszystkich lotów, wygenerowałem mapę, na której widać wszystkie kierunki, do których miałem przyjemność polecieć do tej pory:

W niektórych z tych miejsc bywam bardzo często, a część z nich to jednorazowe loty, które miałem okazję wykonać. Sam jestem ciekaw, jak ta mapa będzie wyglądała za 10 lat...

9. Jak pandemia wpłynęła na sytuację zawodową pilotów?

Pandemia koronawirusa przyczyniła się do wielkiego kryzysu w branży lotniczej. Tysiące pilotów z całego świata utraciło swoją pracę, natomiast piloci, którzy dopiero co ukończyli swoje szkolenie lotnicze i byli gotowi podjąć pracę w liniach lotniczych muszą uzbroić się w chwilę cierpliwości.

Organizacja Eurocontrol opublikowała prognozę, w której rozpatrywane są trzy scenariusze wyjścia z kryzysu. (Link: <https://www.eurocontrol.int/publication/eurocontrol-five-year-forecast-2020-2024>)

Według tego raportu, w najlepszym scenariuszu, ilość wykonywanych lotów wróci do poziomu sprzed pandemii w roku 2024. Rozpatrując najbardziej pesymistyczny scenariusz nastąpi to dopiero w roku 2029. Te dane pokazują, iż jest to większy kryzys, niż te, które nastąpiły po atakach terrorystycznych na World Trade Center, epidemii

SARS, czy globalnym kryzysie finansowym w roku 2008.

Można przypuszczać, iż nie jest to jedyny kryzys, jaki czeka nas w lotnictwie, więc trzeba być przygotowanym na każdą sytuację. Jak pokazała pandemia, której teraz doświadczamy, wszystko może wywrócić się do góry nogami z dnia na dzień.

10. Jakie miałeś najciekawsze doświadczenie lotnicze?

Moje najciekawsze doświadczenie to lądowanie w asyście straży pożarnej z powodu problemów z wypuszczeniem podwozia w Cessnie C172RG.

Mieliśmy problem z zablokowaniem jednej z goleni podwozia głównego. Ostatecznie po wykonaniu szeregu procedur podwozie znalazło się w odpowiednim położeniu i bezpiecznie wylądowaliśmy na lotnisku w Lublinie.

11. Nie samymi samolotami człowiek żyje. Jakie masz pasje?

Dzięki pomocy moich dobrych kolegów modelarzy udało mi się poczynić pierwsze kroki w modelarstwie. Muszę przyznać, iż jest to bardzo wciągające zajęcie, w szczególności, gdy ma się wokół ludzi, którzy dzielą się zainteresowaniem.

Model motoszybowca przygotowany do lotów nocnych

Poza lotnictwem interesuję się również produkcją muzyczną i jestem fanem aktywnego spędzania czasu wolnego.

Było mi bardzo miło odpowiedzieć na powyższe pytania.

Chciałbym dodać kilka słów od siebie na zakończenie.

Pragnę wyrazić swoje ogromne podziękowania dla Adriana Klawikowskiego za zaangażowanie

w organizację Koła Symulacji Lotniczych i innych przedsięwzięć, które umożliwiły wielu młodym osobom spełnienie swoich marzeń.

Dziękuję Panu Krzysztofowi Andryskowskiemu, Dyrektorowi Szkoły Podstawowej nr 2 w Sierakowicach za wspieranie kreatywnych inicjatyw i pozytywne podejście do uczniów. Dziękuję wychowawczyń, Pani Annie Andryskowskiej, Pani pedagog Wiesławie Płotka oraz wszystkim nauczycielom, dzięki którym mogłem wynieść sporą dawkę wiedzy przydatnej w przyszłości.

Nowa Ameryka okiem smartfona

Młodzi reporterzy tworzą cyfrowe opowieści

Dzieci i młodzież z sołectwa Nowa Ameryka wzięła udział w projekcie „Nowa Ameryka okiem smartfona” zrealizowanym w ramach konkursu „Ja Ty My Sąsiedzi” dofinansowanego przez Kaszubski Uniwersytet Ludowy we Wierzytowie.

Podczas kilku spotkań z trenerem Sebastianem Bednarkiem młodzi uczestnicy projektu rozwijali umiejętności cyfrowe, uczyli się przeprowadzać wywiady, nagrywać i montować filmy. A wszystko po to, aby odkryć historię rodziny i najbliższej okolicy i utrwalić ją w nowoczesny sposób publikując zgromadzone materiały w przestrzeni internetowej.

Młodzi lokalni dziennikarze i historycy przygotowali kilka materiałów filmowych dokumentujących zarówno wspomnienia mieszkańców ukazujące dawne życie na wsi, jak i ciekawe fakty historyczne dotyczące sołectwa. Materiał filmowy zilustrowali archiwalnymi zdjęciami.

I tak: Zuzia i Kornelia przygotowały materiał o wyplataniu wieńców dożynkowych; Błażej i Mateusz o rolnictwie w Nowej Ameryce; Wartek o elektryfikacji Nowej Ameryki; Piotr i Wojtek nagrali wspomnienia babci Czesławy z momentu zakończenia II wojny światowej i wejściu na te tereny wojsk Armii

Wszystkim Uczniom i Czytelnikom chciałbym z całego serca życzyć spełnienia swoich marzeń. Pamiętajcie, że one same się nie spełnią. Trzeba im w tym trochę pomóc, a więc do dzieła! Nie odkładajcie tego na jutro, ale zacznijcie już dziś :)

Z lotniczymi pozdrowieniami,
Kamil Mielewczyk

Rozmawiał: Adrian Klawikowski
Źródło: www.kolosymulacjilotniczych.pl

Czerwonej; Agata i Oliwia opowiedziały o swojej muzycznej rodzinie; Błażej i Oliwier przygotowali materiał o Nowej Ameryce, a Dąbrowka, Zosia i Rozalia o kolejce wąskotorowej.

Udział w projekcie zintegrował dzieci i młodzież z przedstawicielami starszego pokolenia. Młodzi reporterzy nauczyli się mądrze wykorzystywać smartfony, laptopy i internet. Poznali także podstawy warsztatu dziennikarskiego.

Zachęcamy do obejrzenia filmików przygotowanych przez dzieci i młodzież opublikowanych na kanale YouTube sołectwa Nowa Ameryka. Być może zainspirują innych młodych ludzi do realizacji podobnego przedsięwzięcia.

Projekt „Ja Ty My Sąsiedzi – Nowa Ameryka okiem smartfona” realizowany przez Radę Sołecką Nowej Ameryki został dofinansowany ze środków otrzymanych przez Kaszubski Uniwersytet Ludowy z NIW-CSRO w ramach Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich na lata 2018-2030 oraz ze środków zadania „NESTOR – standard wsparcia osób starszych w powiecie kartuskim”.

AK
Foto: Facebook/Sołectwo Nowa Ameryka

29. Finał WOŚP w cieniu pandemii

Tegoroczny Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy był zupełnie inny niż dotychczasowe. Plany organizatorów zarówno ogólnopolskiego finału, jak i lokalnych zbiórek pokrzyżowała pandemia wirusa SARS-CoV-2. Pierwotnie 29. Finał miał odbyć się 10 stycznia, ale z uwagi na wprowadzenie nowych obowiązków w sprawie walki z koronawirusem, organizatorzy zdecydowali o przesunięciu wydarzenia na 31 stycznia.

Zbiórka na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy na terenie naszej gminy została zorganizowana z zachowaniem reżimu sanitarnego i wszelkich zasad bezpieczeństwa. Jednakże zabrakło wydarzeń o charakterze kulturalno-sportowym, jakie co roku przygotowywali dla mieszkańców organizatorzy sierakowickiego Finału.

W zbiórkę zaangażowało się pięćdziesięciu wolontariuszy z następujących szkół: Szkoła Podstawowa w Mojuszu, Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Gowidlinie, Szkoła Podstawowa w Tuchlinie, Szkoła Podstawowa w Łysławicach Sierakowickim, Szkoła Podstawowa w Kamienicy Królewskiej, Szkoła Podstawowa nr 1 im. Floriana Ceynowy i Szkoła Podstawowa nr 2 im. Józefa Piłsudskiego w Sierakowicach oraz Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych i Szkoła Branżowa I stopnia w Sierakowicach. Nasz lokalny sztab 29. Finału działał – jak co roku – w Szkole Podstawowej nr 2 im. Józefa Pił-

sudskiego w Sierakowicach, a jego działaniami kierowała Wiesława Płotka, szkolny pedagog.

Mimo trudnej sytuacji spowodowanej pandemią sierakowiczanie nie zawiedli i po raz kolejny udowodnili, że mają wielkie serca, chętne do pomocy. Na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy wolontariusze zebrali 36 367,29 zł. Przypomnijmy, że hasło przewodnie tegorocznej zbiórki brzmiało: „Finał z głową”, a za zebrane środki zostanie zakupiony sprzęt dla laryngologii, otolaryngologii i diagnostyki głowy.

AK

Foto: SP nr 2 w Sierakowicach

NIEPUBLICZNY ŻŁOBEK

Skrzatek

zaprasza dzieci już od 6 m-ca życia!

NABÓR DO NOWEJ PLACÓWKI JUŻ TERAZ!

ul. Kartuska 36, 83-340 Sierakowice

Informacje pod numerem tel. 600 078 894

Zapewniamy:

- odpowiedni program edukacyjny w/g grup wiekowych
- bezpieczeństwo, domowy klimat i warunki pobytu
- innowacyjne wyposażenie i troskliwy personel żłobka

www.zlobekskrzatek.pl

żłobek skrzatek

Doskonalenie zawodowe w Ośrodku Rewalidacyjno-Wychowawczym w Szklanej

Pracownicy Ośrodka Rewalidacyjno-Wychowawczego w Szklanej stale podnoszą swoje kwalifikacje zawodowe. Ostatnim ze szkoleń, w którym brali udział, było kilkuetapowe szkolenie „EEG BIOFEEDBACK”. Biofeedback polega na tym, że

specjalne urządzenie bada stan organizmu i dostarcza osobie poddanej terapii informację zwrotną na ten temat. Informację zwrotną przekazuje się za pomocą animacji lub dźwięku. Dzięki temu badany może zacząć świadomie kontrolować funkcje organizmu do tej pory dla niego niedostępne, takie jak aktywność mózgu – w tym rodzaj emitowanych fal mózgowych.

EEG Biofeedback rozwija poszczególne funkcje poznawcze, podnosi sprawność intelektualną, ale

przede wszystkim poprawia pamięć i koncentrację uwagi. Pomaga również zapanować nad emocjami, poprawić jakość snu, usprawnić motorykę ciała, wprowadzić siebie w stan relaksu i opanować stres.

Nowa metoda terapeutyczna z pewnością przyniesie wiele korzyści Wychowankom Ośrodka.

W szkoleniu brali udział: p. Agnieszka Wenta, p. Aleksandra Koniuszewska oraz p. Tomasz Skierka.

Ewelina Mielewczyk
Foto: nadesłane

Pilotażowy Program „Rehabilitacja 25 plus”

W Ośrodku Rewalidacyjno-Wychowawczym w Szklanej beneficjenci projektu „Rehabilitacja 25 plus” uczestniczyli w warsztatach krawieckich. Przygoda z szyciem pomogła im rozwinąć wyobraźnię przestrzenną, zdolności manualne i kreatywność. Pamiętajmy, że samodzielna nauka szycia na maszynie wymaga spokoju i wytrwałości. Możemy być pewni, że spędzone na ćwiczeniu równych ściegów godziny nie pójdą na marne i nauczą nas niezbędnej cierpliwości i precyzji. Nagrodą będzie pierwszy prawidłowo wykonany projekt. Na zakończenie zapoznaliśmy się z poradami ułatwiającymi prasowanie.

Pozdrawiamy: Zuzia, Arek, Karol i Piotr.

Agnieszka Wenta
Foto: nadesłane

Akcja charytatywna w Przedszkolu Samorządowym

„Jakże byłoby pięknie, gdyby każdy z nas mógł wieczorem powiedzieć: dziś zrobiłem gest miłości wobec drugiego” – te słowa Papieża Franciszka w czwartek 11 lutego wieczorem mogło wypowiedzieć wiele osób, które wsparły akcję Samorządowego Przedszkola w Sierakowicach *Charytatywny Tłusty Czwartek dla Rodziny Zosi Gojtowskiej*, absolwentki placówki.

Odzew mieszkańców Sierakowic przerósł nasze najśmielsze oczekiwania. O godzinie 8:20 został sprzedany ostatni pączek. Ogromne podziękowania należą się sponsorom, którzy ofiarowali aż 600 pączków, firmom oraz osobom prywatnym za wkład finansowy.

Z tego miejsca dziękujemy sponsorom i firmom: Piotr Stencel Cukiernia Sierakowice, swe.et_passion, Graham z Sierakowic, Sierakowice GS „Sch”, Dariusz Płotka Agencja Reklamowa Jo To Je To,

Eko – Bus Firma Przewozowa, Kolanko Sierakowice, Państwu N.W. Miąskowskiemu, Pani E. Pobłockiej, Państwu J.L. Malek.

Do pomocy włączyli się również rodzice naszych podopiecznych, którzy obsługiwali stoiska z pączkami, za co jesteśmy im niezwykle wdzięczni. Dziękujemy za hojność osób kupujących, które niejednokrotnie wpłacały wyższe kwoty niż wynosiła cena słodkości. To działanie i jego efekt są dowodem na to, że społeczność Samorządowego Przedszkola oraz mieszkańcy Sierakowic to ludzie szczerzy, empatyczni oraz otwarci na pomoc drugiemu człowiekowi.

W myśl słów, które towarzyszyły nam od samego początku tworzenia akcji – „dobro wraca” – wierzymy, że do Państwa wróci ono ze zdwojoną siłą.

Magdalena Deik, foto: nadesłane

Przedszkole Promujące Zdrowie

Samorządowe Przedszkole w Sierakowicach przy ulicy Kubusia Puchatka otrzymało Akt Przynależności do Pomorskiej Sieci Przedszkoli i Szkół Promujących Zdrowie. Jest to zasługa współpracy wielu osób, w tym również rodziców dzieci uczęszczających do przedszkola. Realizacja projektu pozwoliła na utrwalenie przedszkolakom wiedzy na temat prawidłowych nawyków żywieniowych oraz pozytywnego wpływu aktywności fizycznej na ich zdrowie. Zespół do Spraw Promocji Zdrowia w przedszkolu nie spoczywa na laurach i podejmuje szereg działań na

rzecz wspierania inicjatyw prozdrowotnych, a co za tym idzie dalszego rozwoju placówki.

Tekst i foto: nadesłane

Konkurs na „eko-skarbonkę” w Szkole Podstawowej w Puzdrowie rozstrzygnięty!

*„Zrób skarbonkę kolorową
Z butelki i korka.
Nie wyrzucaj takich skarbów
Do śmieciowego worka!
Zrób konika czy kaczkę
Z niepotrzebnych rzeczy,
A ucieszy się i Maluch
I Starszak ucieszy!”*

Dnia 11 lutego 2021 r. w Szkole Podstawowej im. ks. B. Sychty w Puzdrowie rozstrzygnięto konkurs plastyczno-techniczny pt. „Moja eko-skarbonka”. Konkurs ten zorganizowany został przez szkolnego opiekuna SKO – panią Justynę Kaminską. Miał na celu nie tylko propagowanie idei oszczędzania, ale też podjęcie problemu ochrony środowiska. Uczniowie, w przeważającej mierze reprezentujący klasy I-III, okazali się arcymistrzami upcyklingu. Stare puszki,

puste słoiki, kapsle, zużyte druty to tylko niektóre śmieci, które zainspirowały dzieci do stworzenia eko-skarbonek. Łącznie w konkursie udział wzięło 16 prac. Komisja konkursowa miała ogromny problem z wyborem najpiękniejszych skarbonek. Po burzliwych naradach wyłoniono zwycięzców:

I miejsce - Naila Płotka
II miejsce - Julita Labuda
III miejsce - Marta Sikora

Wszyscy uczestnicy konkursu zostali nagrodzeni i wyróżnieni za wkład w wykonanie skarbonki, która pełni niezwykle ważną funkcję w naszym życiu. Sponsorem nagród była Rada Rodziców Szkoły Podstawowej w Puzdrowie. Dziękujemy dzieciom za zainteresowanie i podjęcie wyzwania!

JK

ZSP w Sierakowicach wśród najlepszych Techników w Polsce

Nasza szkoła już po raz kolejny mieści się w gronie najlepszych Techników w województwie i w Polsce. W tym roku otrzymała srebrną tarczę „Perspektyw” (7 miejsce w województwie, 131 w Polsce). W ubiegłym roku była to brązowa tarcza, natomiast dwa lata wcześniej również srebrna.

Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Sierakowicach to szkoła z wieloletnimi tradycjami, kształcąca w zawodach: technik agrobiznesu, technik ekonomista, technik żywienia i usług gastronomicznych oraz technik rachunkowości.

Na wysokie wyniki uczniowie wraz z nauczycielami pracują przez cały cykl kształcenia zawodowego. Sumienne i odpowiedzialne zaangażowanie ucznia w proces nauczania oraz ciężka praca pod czujnym okiem nauczyciela przyczyniają się do uzyskania wysokich wyników na egzaminach potwierdzających kwalifikacje zawodowe, a także egzaminach maturalnych, których wyniki najczęściej są wyższe niż średnia w województwie czy kraju.

Grono pedagogiczne wraz z kadrą zarządzającą aplikuje o projekty w ramach programu Eras-

mus+, co przyczynia się podnoszenia przez uczniów kompetencji zawodowych i językowych. Wielu uczniów może poszczycić się stypendiami Marszałka Województwa Pomorskiego, Sta-

rosty Kartuskiego czy Wójtów gmin. Nasi absolwenci są poszukiwanymi pracownikami na rynku pracy.

Cieszymy się ogromnie, że w kolejnym roku prowadzone przez nas działania znalazły odzwierciedlenie w wynikach rankingu i zostały nagrodzone poprzez przyznanie szkole tytułu „Srebrna Szkoła 2021”.

Grzegorz Machola
dyrektor Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych
w Sierakowicach

Wynajmę dom w Sierakowicach na dłuższy okres; dom o pow. 200 m², parterowy (bungalow); 5 pokoi, 2 łazienki, 2 kuchnie, jadalnia, garderoba, pomieszczenie gospodarcze, duży hol; ogrzewanie olejowe z możliwością zamiany na inne (do uzgodnienia z właścicielem); miejsca parkingowe utwardzone kostką; możliwość zaadaptowania pomieszczeń pod działalność gospodarczą (zakład fryzjerski, praktyka lekarska, przedszkole itp.); tel. kontaktowy: 667 149 523 po godz. 18.00.

Rok 2020 – Rokiem Jana Pawła II

Podsumowanie konkursów w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Sierakowicach

Sejm ustanowił rok 2020 Rokiem Świętego Jana Pawła II w związku z przypadającą 18 maja 2020 r. setną rocznicą urodzin Karola Wojtyły, „naszego wielkiego rodaka zasłużonego w walce o wyzwolenie Polski spod jarzma komunizmu” – jak głosi uchwała. Aby więc uczcić postać wybitnego rodaka bibliotekarka ZSP, wraz z nauczycielkami języka polskiego i katechetami oraz we współpracy z bibliotekarką Branżowej Szkoły Pierwszego Stopnia panią Justyną Chrapkowską, zorganizowała konkursy dotyczące postaci Jana Pawła II.

Na początku roku 2020 została wykonana gazetka ścienna w czytelnicy, gdzie zainteresowani mogli poczytać informacje o papieżu i obejrzeć wybrane zdjęcia z jego życia. We wrześniu zostały ogłoszone konkursy papieskie, które podzielono na trzy kategorie, aby każdy uczeń mógł się w jakimś z nich sprawdzić czy wykazać.

W pierwszej kategorii - **plastycznej**, każda chętna osoba miała wykonać portret Papieża. Komisja konkursowa w składzie: Grzegorz Machola – dyrektor ZSP, Elżbieta Szczypior-Ros – p.o. dyrektor BS I st., ks. Tadeusz Knut – ksiądz proboszcz parafii p.w. św. Marcina w Sierakowicach, ks. Andrzej Patrzykąt – nauczyciel-katecheta, Ewa Szlaga-Ortmann – nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze, Renata Brzezińska-Wróblewska – nauczyciel języka polskiego i religii, Marta Hodorowicz – nauczyciel języka polskiego, Natalia Formela – nauczyciel biologii i chemii, Justyna Chrapkowska – nauczyciel-bibliotekarz BS I st. i Mariola Leszczyk nauczyciel-bibliotekarz ZSP, oceniała 17 prac według kryteriów takich jak: zgodność z tematem, czytelność przekazu, kreatywność i estetyka. Wyniki są następujące:

I miejsce – Julia Kulaszewicz z kl. III LO;
II miejsce – Paulina Walkusz z kl. II TE/TA5;
III miejsce – Dominika Marcińska z kl. I TR;
i wyróżnienie – Adam Szwychtenberg z kl. I TŻ/TA.

W drugiej kategorii – **recytatorskiej** – uczniowie wybierali wiersz Karola Wojtyły i zgłaszali chęć recytowania go w bibliotece. 16 października komisja konkursowa w składzie: Grzegorz Machola – dyrektor ZSP, ks. Andrzej Patrzykąt – nauczyciel-katecheta, ks. Tadeusz Knut – ksiądz proboszcz parafii p.w. św. Marcina w Sierakowicach, Natalia Formela – nauczyciel biologii i chemii, Justyna Chrapkowska – nauczyciel-bibliotekarz BS I st. i Mariola Leszczyk – nauczyciel-bibliotekarz ZSP oceniała występy zgłoszonych uczniów. Oto efekty recytacji:

I miejsce – Marzena Mielewicz z kl. III LO;
II miejsce – Natalia Damps z kl. I TŻ/TA i Karolina Stanisławska z kl. IV TŻ/TA.

Ostatnią kategorią był **konkurs wiedzy o życiu i twórczości Jana Pawła II**. Zadaniem uczestników było rozwiązać test sprawdzający wiedzę z podanego zakresu tematycznego. 8 i 10 grudnia zgłoszeni uczniowie sprawdzali swoje wiadomości. Wyniki ostatecznej rywalizacji przedstawiają się następująco:

I miejsce – Jakub Polejowski z kl. II LO;
II miejsce – Dominika Płotka z kl. I LO i Paulina Wolska z kl. III TE/TA;
III miejsce – Daria Pacholska z kl. III LO.

Konkursy cieszyły się zainteresowaniem wśród uczniów. Uważamy, że takie przedsięwzięcie sprzyja rozwijaniu zainteresowań uczniów oraz propaguje wzorce etyczne i religijne oparte na nauce Jana Pawła II.

Należy podkreślić, iż odbyły się one w reżimie sanitarnym, zgodnie z zaleceniami Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Kartuzach.

Wszystkim uczestnikom konkursów dziękujemy za zaangażowanie i poświęcony czas.

*Mariola Leszczyk, nauczyciel bibliotekarz
Ks. Andrzej Patrzykąt, nauczyciel-katecheta
Foto: nadesłane*

Graliśmy dla WOŚP w Tucholi!

W niedzielę 31.01.2021 r. w całym kraju, jak i na świecie, grała Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Wszyscy jednoczyliśmy się dla dobra potrzebujących. Pantery Sierakowice, jedyny kobiecy zespół piłki nożnej w gminie Sierakowice, już od początku swojego działania wspiera WOŚP, lecz ze względów oczywistych i braku części artystyczno-sportowej w Sierakowicach przyjął zaproszenie Tucholanki Tuchola i wybrał się na turniej. Turniej został podzielony na dwie kategorie: 2010 i młodsze oraz 2008/2009.

Młodsza kategoria zgromadziła zaledwie trzy zespoły

- 1) Olimpico/Pantery
- 2) Tucholanka Tuchola
- 3) UKS Akademia Sarenek Zła Wieś

Dziewczęta z Sierakowice pierwszy i drugi mecz zremisowały, a o wygraniu turnieju zadecydowały rzuty karne, w których sierakowiczanki były lepsze. W zespole sierakowiczank wystąpiła najmłodsza zawodniczka turnieju rocznik 2014.

Po rywalizacji młodszych zagrały starsze dziewczęta. 10 zespołów podzielono na dwie grupy, następnie półfinały oraz finały i gra o miejsca. Zespół

z Sierakowice przypisany został do grupy A, gdzie nieznacznie przegrał z Prometeuszem Tuchomie 1:0, Tucholanką Tuchola 1:0, zremisował z Chojniczanką Chojnice 0:0 oraz wygrał z LZS Wisła Pędzewo 0:1. Te wyniki dały trzecie dobre miejsce i dziewczęta zagrały o piąte miejsce na 10 zespołów, gdzie spotkały się ponownie z Chojniczanką, tym razem z grupy B. W podstawowym czasie gry padł wynik 0:0, dopiero rzuty karne dały wysokie piąte miejsce.

Końcowa klasyfikacja turnieju o Puchar WOŚP w Tucholi:

- 1) Tucholanka Tuchola II
- 2) Tucholanka Tuchola I
- 3) Chojniczanka Chojnice II
- 4) KKPN Olimpico Malbork
- 5) Pantery Sierakowice
- 6) Chojniczanka I
- 7) Prometeusz Tuchomie I
- 8) UKS Kania Toruń
- 9) Prometeusz Tuchomie II
- 10) LZS Wisła Hacom Pędzewo.

Tekst i foto: Marian Wnuk-Lipiński

SIĘĆ DELIKATESÓW: SIERAKOWICE / GOWIDLINO / KAMIENICA KRÓLEWSKA / LINIA / SOMONINO / KIELPINO / KARTUZY / CHMIELNO / SULĘCZYNO

ribena.pl

Dodajmy mocy dzieciom z autyzmem! Ruszyła akcja NIEBIESCY BOHATEROWIE!

To kolejna odsłona akcji mająca na celu gromadzenie środków na terapię dzieci i młodzieży ze spektrum autyzmu. Niebiescy Bohaterowie to dzieci – podopieczni Stowarzyszenia Pomocy Osobom ze Spektrum Autyzmu „Niebieski Skarb”. 26 stycznia 2021 roku wystartowała kolejna edycja kampanii mającej na celu zwiększenie wiedzy na temat autyzmu oraz zbieranie środków na terapię dzieci, w tym z 1%. W trzeciej odsłonie akcji udało się zebrać z 1% rekordową kwotę 56.297,50 zł! W roku 2021 do akcji przystąpili kolejni bohaterowie Lena, Borys i Jakub. Zbiórka przeznaczona jest na wsparcie 26 młodych osób z autyzmem i Zespołem Aspergera.

Odpowiednia terapia dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu jest bardzo kosztowna. Dlatego wielu rodziców nie może finansować jej w takim stopniu, w jakim wymagają tego potrzeby ich dziecka. Przekazując swój 1% podatku (KRS: 0000470550) lub wpłacając drobną darowiznę można szybko pomóc Niebieskim Bohaterom.

Kim są Niebiescy Bohaterowie?

To podopieczni Stowarzyszenia Pomocy Osobom ze Spektrum Autyzmu „Niebieski Skarb”. Dla nas te dzieci są bohaterami. Codzienne czynności, które nam przychodzą z łatwością, dla nich często są wyzwaniem. Kampania ma zachęcić podatników do przekazywania swojego 1%. Zebrane środki pomogą Niebieskim Bohaterom rozwijać swoje umiejętności i ułatwić funkcjonowanie w domu, przedszkolu lub szkole, wśród innych.

www.niebiescybohaterowie.pl - to strona internetowa dedykowana kampanii. Można na niej zobaczyć zdjęcia i przeczytać krótki opis każdego Bohatera. Oprócz zbiórki 1% dla Stowarzyszenia można także przekazać wsparcie na konkretne dziecko, a także dokonać wpłaty on-line szybkim przelewem bankowym.

W kolejnych tygodniach przybliżymy czym jest autyzm i jak nasi niebiescy bohaterowie przezwyciężają ograniczenia, co ich cieszy, co ich czasem martwi, nad czym muszą pracować, a w czym są świetni. Kampanię własnymi siłami, głównie z zaangażowaniem rodziców dzieci, przeprowadza Stowarzyszenie „Niebieski Skarb”. To świetny przykład jak można pomagać sobie i innym, jak razem w gronie ludzi o podobnych problemach pokonywać życiowe przeciwności. W ramach akcji wydrukowane zostały atrakcyjne plakaty, ulotki, dużo działań będzie też prowadzonych w internecie.

Myśl globalnie, działaj lokalnie

– Terapia osób dotkniętych autyzmem jest bardzo kosztowna. Niestety, bezpłatna oferta służby zdro-

wia i innych podmiotów publicznych jest dalece niewystarczająca. Pandemia koronawirusa znacznie pogłębiła trudności w dostępie do specjalistycznej pomocy. Przez wiele miesięcy zamknięte

były szkoły, poradnie i inne miejsca, w których osoby z autyzmem mogły uzyskiwać pomoc i wsparcie. Rok trwa 365 dni i dlatego mocno zabiegamy, by jako Stowarzyszenie oferować pomoc każdego dnia. Zebrana suma z 1% i pozyskiwane z innych miejsc środki finansowe pozwolą na zabezpieczenie najważniejszych potrzeb w tym i przyszłym roku. Z poprzedniej edycji akcji środki już są rozdysponowane wśród potrzebujących – mówi prezes „Niebieskiego Skarbu” Agnieszka Pujasa-Pomorska. – Bardzo dziękuję wszystkim podatnikom, którzy zdecydowali się lub zdecydują przekazać swój 1 procent podatku na „Niebieski Skarb”. Zapewniam, że wykorzystamy te pieniądze dobrze. Nie bez znaczenia jest to, że pozyskane w ten sposób środki pozostają na miejscu, na terenie Pomorza, powiatu łęborskiego, śląskiego, bytowskiego i wejherowskiego, wspierając mieszkające tu osoby.

Wpisz KRS: 0000470550 i wspieraj Niebieskich Bohaterów

Każdy podatnik ma prawo wskazania Organizacji Pożytku Publicznego, której przekaze swój 1% podatku. Stowarzyszenie Pomocy Osobom ze Spektrum Autyzmu „Niebieski Skarb” z Łęborka od września 2015 posiada status OPP, dzięki któremu mogło pozyskiwać środki z 1% podatku. Termin rozliczania podatku za rok 2020 mija z końcem kwietnia 2021.

O Stowarzyszeniu Niebieski Skarb

Stowarzyszenie Pomocy Osobom ze Spektrum Autyzmu „Niebieski Skarb” powstało w 2013 roku i prowadzi działania na rzecz osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, m.in. finansuje, współfinansuje i organizuje terapię i rehabilitację dzieciom z autyzmem, prowadzi Grupę Wsparcia dla rodziców i opiekunów „Niebieska Dłoń”, organizuje wiele wydarzeń integrujących środowisko niepełnosprawnych, prowadzi szkolenia, prelekcje czy wreszcie akcje edukacyjne, jak choćby coroczny Światowy Dzień Autyzmu w Powiecie Łęborskim. Opis działalności Stowarzyszenia Niebieski Skarb można znaleźć na stronie internetowej www.niebieskiskarb.pl.

Nieodpłatne porady prawne w 2021 roku

Z dniem 1 stycznia 2021 r. zawieszają się do odwołania **stacjonarną działalność punktu nieodpłatnej pomocy prawnej w Sierakowicach.**

Udzielanie nieodpłatnych porad prawnych odbywać się będzie tylko **za pomocą środków porozumiewania się na odległość**, zgodnie z harmonogramem pracy punktu w następujących dniach i godzinach:

Punkt nieodpłatnej pomocy prawnej w Sierakowicach
ul. Piwna 23 (Dworzec PKP)
83-340 Sierakowice

- poniedziałek, środa, piątek w godz. 8.00-12.00
- wtorek, czwartek w godz. 13.00-17.00

Na porady obowiązuje rejestracja telefoniczna pod numerem telefonu 536 006 810 (czynny od poniedziałku do piątku w godz. od 8.00 do 12.00) lub przez internetowy system rejestracji do punktu dostępny na stronie <https://np.ms.gov.pl/pomorskie/kartuski>.

Drogi Czytelniku,

jeśli masz wątpliwości, poszukujesz odpowiedzi na nurtujące pytania na temat spożywania alkoholu czy używania narkotyków przez Twoich bliskich, zachęcamy do korzystania z porad i konsultacji w **Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym ds. Uzależnień** w Sierakowicach.

Pracownik punktu prowadzi działalność informacyjną i edukacyjną w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień od alkoholu, narkotyków i przemocy w rodzinie, udostępnia materiały i specjalistyczną literaturę z zakresu uzależnień. Ponadto prowadzi konsultacje oraz rozmowy terapeutyczne w obszarze uzależnień i przemocy domowej.

Punkt Informacyjno-Konsultacyjny ds. Uzależnień

ul. Ks. B. Łosińskiego 1
83-340 Sierakowice
tel. 609 180 881

Godziny przyjęć (po uprzednim kontakcie telefonicznym):

Poniedziałek 10.00-15.00
Czwartek 10.00-15.00
Piątek 10.00-15.00

LUARKO TRANS

☎ 601 96 11 11, 601 99 77 66

Bezpieczeństwo

Nasi wykwalifikowani kierowcy zadają o to, by dotarli Państwo bezpiecznie do celu.

Komfort

Nowe, bogato wyposażone pojazdy sprawiają, że podróż upłynie w komfortowych warunkach i będzie czystą przyjemnością.

Dobra cena

Oferujemy bardzo konkurencyjne ceny przejazdu. Zadzwoń i sprawdź!

PRZEWÓZ OSÓB NIEMCY • DANIA

83-340 Sierakowice, ul. Kościarska 21
biuro@luarkotrans.pl

www.luarkotrans.pl

Dealer
przyczepek

Wymień stare
na nowe

Multiagencja
ubezpieczeniowa

ul. Św. Floriana 16, 83-340 Sierakowice
(za stacją Orlen, dojazd od ul. Lęborskiej)

603 748 535

www.autoszulc.pl

LUARKO
UBEZPIECZENIA

NAJTAŃSZE OC

Zapraszamy
do nowego oddziału

Sierakowice
ul. Kościarska 21

KOLANKO

ZESTAW
PODTYNKOWY WC
CERSANIT

SUPER
CENA

659zł

MISKA, DESKA,
PRZYCIŚK I STELAŻ

BATERIA
KUCHENNA
ZUMBA

120zł

4 KOLORY

📍 **STARA MASZYNA 160E**

☎ **58 585 32 45**

FARBA
DEKORACYJNA
Efekt **ŚNIEŻNY PYŁ**

109zł

ZESTAW - 2L

FARBA
CERAMICZNA
GREINPLAST

71,90zł

2,5L

📍 **SIERAKOWICE UL. LĘBORSKA 6B**

☎ **58 681 63 53**

Milorstowo

Prawdziwy dom
dla Twoich bliskich

pobyty czasowe i stałe • rehabilitacja • fizjoterapia

tel. 600 821 142
www.milorstowo.pl

Miłoszewo 120
gm. Linia